



VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Anabilim Dalı
Türkçe Eğitimi Bilim Dalı

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ ALANINDA
YAYIMLANAN MAKALELERİN EĞİLİMLERİ VE
AKADEMİK METİN HAZIRLAMA İLKELERİNE
UYGUNLUĞU ÜZERİNE BİR İNCELEME

Mehmet KARDOĞAN

Yüksek Lisans Tezi

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ ALANINDA YAYIMLANAN MAKALELERİN
EĞİLİMLERİ VE AKADEMİK METİN HAZIRLAMA İLKELERİNE UYGUNLUĞU ÜZERİNE
BİR İNCELEME

Mehmet KARDOĞAN

2020

Van, 2020



VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Anabilim Dalı
Türkçe Eğitimi Bilim Dalı

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ ALANINDA YAYIMLANAN
MAKALELERİN EĞİLİMLERİ VE AKADEMİK METİN HAZIRLAMA İLKELERİNE
UYGUNLUĞU ÜZERİNE BİR İNCELEME

AN ANALYSIS ON THE TENDENCIES OF ARTICLES PUBLISHED IN THE
FIELD OF TEACHING TURKISH TO FOREIGNERS AND THEIR
COMPLIANCE WITH ACADEMIC TEXT PREPARATION PRINCIPLES

Mehmet KARDOĞAN

Doç. Dr. Mehmet Nuri KARDAŞ

Yüksek Lisans Tezi

Van, 2020

ONAY SAYFASI

Mehmet KARDOĞAN tarafından, Doç. Dr. Mehmet Nuri KARDAŞ danışmanlığında hazırlanan “Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Yayımlanan Makalelerin Eğilimleri Ve Akademik Metin Hazırlama İlkelerine Uygunluğu Üzerine Bir İnceleme” başlıklı bu çalışma, 31/12/2020 tarihinde Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulunun 18/12/2020 tarihli ve 2020/43-2 sayılı kararı ile Doç. Dr. Mehmet Nuri KARDAŞ Başkanlığında, Doç. Dr. Bünyamin SARIKAYA ve Dr. Öğr. Üyesi Erhan ŞEN Jüri Üyeliğinde oluşturulan Tez Savunma Jürisi huzurunda savunularak Jüri tarafından Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin ilgili hükümleri kapsamında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Fuat TANHAN
Enstitü Müdürü

Öz

Bu çalışmanın amacı, 2005-2019 yılları arasında yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin eğilimlerini ve akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğunu tespit etmektir. Nitel araştırma yöntemine uygun çalışmada veriler doküman incelemesi/taraması modeliyle toplanmıştır. Çalışmanın materyalini yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan ve tam metnine ulaşılan 582 araştırma makalesi oluşturmaktadır. Verilerin toplanması sürecinde araştırmacı tarafından uzman görüşü doğrultusunda son şekli verilen veri toplama araçları kullanılmıştır. Çalışmaların eğilimlerini belirlemek için “Akademik Metin Eğilim Belirleme Formu” kullanılmıştır. Araştırma makalelerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğunu belirlemek için ise “Makale Kontrol Formu” kullanılmıştır. Veri toplama araçlarıyla elde edilen verilerin analizinde betimsel analiz (frekans ve yüzde) teknikleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda yabancılara Türkçe öğretimiyle ilgili makalelerin eğilimleri şu şekildedir; makalelerin önemli bir bölümünün nitel araştırma yöntemine uygun yapıldığı, “dinleme” becerisi alanında yapılan makalelerin diğer öğrenme alanlarına göre nicelik bakımından sınırlı olduğu belirlenmiştir. Çalışmaların yayımlandıkları yıllara dağılımına bakıldığında en az çalışmanın 2005, 2012 yıllarında yapıldığı, 2012’den itibaren artan bir grafik çizdiği belirlenmiştir. Akademik metin hazırlama ilkeleri bağlamında değerlendirildiğinde ise makalelerin genel manada uygun nitelikleri taşıdığı tespit edilmiştir. Çalışmada ulaşılan sonuçlar, yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılacak araştırmalarda; dinleme öğrenme alanı, nicel ve karma yöntemli çalışmalara ağırlık verilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Akademik metinler hazırlanırken akademik metin hazırlama ilkelerine daha çok dikkat edilmesi gerekmektedir.

Anahtar sözcükler: Yabancılara Türkçe öğretimi, akademik yazı, ilkeler, eğilimler.

Abstract

The aim of this study is to determine the trends of the articles in the field of teaching Turkish to foreigners between 2005 and 2019 and their compliance with the principles of academic text preparation. In the study in accordance with the qualitative research method, the data were collected by document review/scanning model. The material of the study consists of 582 research articles in the field of teaching Turkish to foreigners and whose full text has been obtained. During the data collection process, data collection tools were used, which were shaped by the researcher in line with the expert opinion. "Academic-Text Trend Determination Form" was used to determine the trends of the studies. In order to determine the conformity of the research articles to academic text preparation principles, the "Article Check Form" was used. Descriptive analysis (frequency and percentage) techniques were used in the analysis of the data obtained by data collection tools. As a result of the research, the trends of the articles on teaching Turkish to foreigners are as follows; It was determined that a significant portion of the articles were made in accordance with the qualitative research method, and the articles in the field of "listening" skills were limited / inadequate in terms of quantity compared to other learning areas. Considering the distribution of the studies by the years they were published, it was determined that the least work was done in 2005, 2012, and there has been an increasing trend since 2012. When evaluated in the context of academic text preparation principles, it was determined that the articles had appropriate qualities in general. The results of the study reveal that it is necessary to focus on quantitative and mixed method studies and the listening learning area in the research to be made in the field of teaching Turkish to foreigners. While preparing academic texts, more attention should be paid to the principles of academic-text preparation.

Key words: Teaching Turkish to foreigners, academic writing, principles, trends.

Teşekkür

Yüksek lisans eğitimim boyunca bilgi ve birikimiyle bana rehberlik edip mesleki danışmanlığımı yürüten değerli hocam Doç. Dr. Sayın Mehmet Nuri KARDAŞ'a, akademik gelişimime katkı sunan bölüm hocalarıma, vermiş oldukları her türlü katkıdan dolayı SACES dil kursu hocalarına, her zaman yanımda olup hiçbir konuda yardımlarını esirgemeyen değerli aileme ve eşime teşekkürü borç bilirim.



İçindekiler

Öz.....	i
Abstract.....	ii
Teşekkür.....	iii
Tablolar Dizini.....	vi
Simgeler ve Kısaltmalar Dizini.....	vii
Bölüm 1 Giriş.....	1
Problem Durumu.....	2
Araştırmanın Amacı ve Önemi.....	4
Araştırma Problemi.....	5
Sınırlılıklar.....	6
Tanımlar.....	7
Bölüm 2 Araştırmanın Kuramsal Temeli ve İlgili Araştırmalar.....	8
Dil ve Dilin Önemi.....	8
Ana Dil ve Dil Edinimi.....	11
İkinci Dil Edinimi ve Önemi.....	13
Türk Soylulara Türkçe Öğretimi.....	14
Yabancılara Türkçe Öğretimi.....	17
Akademik Araştırmaların Eğilimleri.....	19
Yazma ve Akademik Yazma.....	22
Akademik Yazının Taşınması Gereken Özellikler.....	25
Bölüm 3 Yöntem.....	41
Araştırmanın Modeli.....	41
Araştırmanın Materyali.....	41
Veri Toplama Süreci.....	42
Veri Toplama Araçları.....	42
Verilerin Analizi.....	45

Bölüm 4 Bulgular ve Yorum.....	48
Yabancılara Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanan Makale Türündeki Akademik Araştırma Yazılarının Eğilimleri Nedir? Problem Sorusu İle İlgili Ulaşılan Bulgular.....	48
Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Yapılan Makalelerin Akademik Metin Hazırlama İlkelerine Uygunluğu Nedir? Problem Sorusu İle İlgili Ulaşılan Bulgular.....	53
Bölüm 5 Sonuç, Tartışma ve Öneriler	71
Sonuç ve Tartışma	71
Öneriler	82
Kaynaklar	84
EK-B: Etik Beyanı	92
EK-C: Yüksek Lisans/Doktora Tez Çalışması Orijinallik Raporu	93

Tablolar Dizini

Tablo 1 <i>Makale Kontrol Formu</i>	43
Tablo 2 <i>Makalelerin Yayımlandıkları Yıllara Dağılımına Yönelik Bulgular</i>	48
Tablo 3 <i>Makalelerin Yöntemlerine Yönelik Bulgular</i>	50
Tablo 4 <i>Makalelerin Konularına Göre Dağılımına Yönelik Bulgular</i>	51
Tablo 5 <i>Makalelerin Çalışma Grubu, Evren/Örneklem/Materyaline Göre Dağılımına Yönelik Bulgular</i>	52
Tablo 6 <i>Makalelerin Başlık Özelliklerine İlişkin Bulgular</i>	53
Tablo 7 <i>Makalelerin Yazar Bilgilerine İlişkin Bulgular</i>	55
Tablo 8 <i>Makalelerin Özet Bölümlerine İlişkin Bulgular</i>	56
Tablo 9 <i>Makalelerin Anahtar Kelimelerine Yönelik Bulgular</i>	58
Tablo 10 <i>Makalelerin Giriş Bölümlerine Yönelik Bulgular</i>	58
Tablo 11 <i>Makalelerin Yöntem Bölümlerine İlişkin Bulgular</i>	60
Tablo 12 <i>Makalelerin Bulgular Bölümlerine İlişkin Bulgular</i>	62
Tablo 13 <i>Makalelerin Sonuç Bölümlerine İlişkin Bulgular</i>	65
Tablo 14 <i>Makalelerin Tartışma Bölümlerine İlişkin Bulgular</i>	66
Tablo 15 <i>Makalelerin Öneriler Bölümüne Yönelik Bulgular</i>	67
Tablo 16 <i>Makalelerin Kaynakça Bölümlerine Yönelik Bulgular</i>	68
Tablo 17 <i>Makalelerin Metin İçi Atıf Bilgilerine Yönelik Bulgular</i>	69

Simgeler ve Kısaltmalar Dizini

YTÖ: Yabancılara Türkçe Öğretimi

Akt: Aktaran

Vd: Ve diğerleri

Vb: Ve benzeri

TDK: Türk Dil Kurumu

TÖMER: Türkçe Öğretim Merkezi

TMV: Türkiye Maarif Vakfı

Bölüm 1

Giriş

Dil, insanların yaşayış biçimini düzenleyen, onları ulus yapan, duygu ve düşüncelerini şekillendirip, anlamlandıran ve gelecek nesillere aktarılmasını sağlayan araçtır. Dolayısıyla dilin bir ulusun yaşam biçimini, felsefesini, kültürünü meydan getiren en önemli dinamik olduğu söylenilebilir.

“Bir toplumu ulus yapan bağların en güçlüsü dildir. Bireyleri ulusuna, yurduna, geçmişine sıkı sıkıya bağlar; kuşaktan kuşağa aktararak gelen dil; bireyi geçmişle gelecek arasındaki zincirin bir halkası durumuna getirir.” (Aksan, 1995: 13). İletişimin temel ögesi olan dil, insanoğlu için ilk günden günümüze kadar iletişimdeki önemini korumuştur ve hala korumaya da devam etmektedir. Bildirişimde bu denli önemli yer tutan dil, öğrenme ve öğretmede de en önemli araçtır. Günümüz dünyasında Türkçenin ana dili olarak öğrenilmesi kadar yabancı dil olarak öğrenilmesi ve öğretilmesi de büyük önem kazanmıştır.

Teknolojinin ve etkileşimin hızla ilerlediği bu çağda ülkelerin kültürel anlamda yakınlaşması, birbirleriyle olan ticari ilişkileri ya da sosyolojik ve ekonomik durumları nedeniyle insanları ana dilleri dışında ikinci bir dil hatta üçüncü bir dili öğrenmeye sevk etmiştir.

İkinci bir dil öğrenme ihtiyacı eski çağlara kadar gitmektedir. Köklü bir geçmişe sahip olan Türk milleti büyük bir medeniyet kurmuş ve çevresindeki toplumlarla siyasi, askeri ve ticari anlamda etkileşimde bulunmuştur. Türklerin farklı kıtalarda hüküm sürmeleri Türkçenin de bu coğrafyalara yayılıp gelişmesiyle günümüze kadar varolagelmiştir. Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi yabancıların Türklerin yaşam biçimlerini ve kültürlerini de öğrenmelerine hizmet etmektedir.

Zira “Bir milletin tarihi, coğrafyası, dini değer ölçüleri, folkloru, müziği, sanatı, edebiyatı, ilmi, dünya görüşü ve millet olmayı gerçekleştiren her türlü ortak değerleri yüzyılların süzgecinden süzüle süzüle kelimelerde sembolleşerek dil hazinesine akmaktadır. Böylece dil sosyal yapının ve kültürün aynası olmaktadır.” (Barın, 2004: 19).

Dil kültürü, kültür de dili beslemektedir. “Kimi zaman dildeki bir sözcük bile bir ulusun inançları, gelenekleri, bireylerin kendi aralarındaki davranış ve ilişkileri, maddî ve manevî kültürü üzerinde fikir verebilir.” (Aksan, 1977: 67). Bir ulusun dilini öğrenmek o ulusun yaşam felsefesini kültürünü öğrenmek demektir. Çünkü her bir ulusun dili dünyaya farklı bir pencereden bakmaktadır. Bundan dolayı bir kültürü öğretmenin temel yolu, hedef kültürün dilini öğrenmekten geçer. Dolayısıyla Türkçeyi yabancı dil olarak öğretmek, Türk dünyasının yaşam şeklini, kültürünü, gelenek ve göreneklerini öğretmek demektir.

Tarihsel açıdan bakıldığında dünyanın en eski toplumlarından biri Türklerin konuştuğu dil olan Türkçenin de köklü bir geçmişe sahip olduğu görülmektedir. İkinci dil olarak Türkçe öğrenmek, bazen bir istekten, bazen de zorunluluktan kaynaklanmıştır. Nitekim Türkiye'nin içinde bulunduğu coğrafya; kurduğu dinî, askerî, ticari ilişkiler; göç, turizm, eğitim ve öğretim gibi koşullar Türkçe öğrenmenin ana sebepleri arasında yer almaktadır.

Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesindeki amaca hizmet eden en önemli kaynaklardan biri akademik yayınlardır. Bu yayın türlerinden en yaygın olanı makalelerdir. Yabancılar Türkçe öğretimi alanında yayımlanan makaleler bu alanda verilen eğitim hakkında da alan araştırmacılarına fikir vermektedir.

Yabancılar Türkçe öğretimi alanında yayımlanan makalelerin eğilimlerinin bilinmesi alanda yapılacak araştırmalar için yol gösterici bir işlev görecektir. Diğer alanlarda olduğu gibi bu alanda da yayımlanan makaleler yerli ve yabancı veri tabanlarında taranmakta alan araştırmacıları tarafından takip edilmektedir. Bu nedenlerden ötürü bu alanda yayımlanan makalelerin akademik metin hazırlama ilkelerini taşıması beklenmektedir.

Özetlemek gerekirse yabancılar Türkçe öğretimi alanında hazırlanan makalelerin amaca daha iyi hizmet etmesi için nitelik bakımından yeterli ve akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olması gerekir.

Problem Durumu

Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi konusunda geçmişten günümüze çalışmalar yapılmış ve hala yapılmaktadır.

Kardaş ve Kaya'ya (2019a: 2) göre doğru politika, güçlü askeri sistem, güvenilir ticaret, sağlam aile yapısı, inanç sistemi, kültürel özgünlük ve derinlik gibi özellikler Türklerin tarih boyunca ön plana çıkmalarını sağlamıştır. Bunun yanında Türkiye'nin stratejik ve jeopolitik konumu itibariyle öneminin her geçen gün bir ivme kazanması, Türkçenin yabancılara öğretilmesi hususundaki önemini daha da arttırmaktadır. Gerek yurt içinde gerekse yurt dışında Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenmek isteyenler için Türkçeyi ve bu alanda hazırlanan akademik metinleri daha da ön plana çıkarmaktadır. Ancak Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan eğitsel faaliyetler ve alanda hazırlanan akademik çalışmaların nicelik bakımından istenen seviyede olduğunu söylemek güçtür.

Yabancılara Türkçe öğretmek birçok açıdan önemli bir hale gelmiştir. Yabancılara Türkçe öğretmenin yanında Türklerin de en az bir yabancı dil öğrenmeleri önemli bir ihtiyaç haline gelmiştir. Ungun' a (2006: 223) göre,

“Türkiye dünyaya açılan, dış ticaret hacmini arttıran ve her yıl ülkesine binlerce turist çeken görüntüsüyle her vatandaşına ikinci bir dil öğretme mecburiyetindedir. Türkiye yabancılara Türkçe öğretimi hususunda bazı konularda oldukça geri kalmıştır. Bugün üniversitelerin Türkoloji Bölümleri ve hatta Eğitim Fakültelerinin Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Anabilim Dalları, Türkçe Bölümleri, Türk dilinin öğretilmesi hususunda değil, tarihi ve kültürel çalışmalara eski edebi örneklerle yoğunlaşmışlardır.”

Yakın zamanda Türkiye'nin yakın komşularında yaşanan iç savaş ve Doğu Asya ülkelerinden iş bulma ve daha rahat yaşama gayeleri nedeniyle Türkçenin yabancı dil olarak öğrenme durumunda artan bir talebin olduğu bilinmektedir.

“Dünyada geniş coğrafyada konuşulan diller arasında önemli bir yeri olan Türkçenin ana dil olarak kullanıldığı ülkelerin başında Türkiye gelmektedir. Türkiye'de Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi için önemli çalışmalar yürütülmektedir. Hem Türkiye içinde hem de Türkiye dışında Türkçenin dil olarak öğretimi üstlenen kurum, kuruluş ya da merkezler bulunmaktadır.” (Göçer ve Moğul, 2011:801).Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi alanında yapılan

çalışmaların yine de nicelik açısından yeterli olduğunu söylemek güçtür. Ancak son yıllarda bu alanda yapılan bildiri, makale, yüksek lisans ve doktora tezi sayılarında bir ivme kazandığı görülmektedir. Bunun başlıca sebebi ise Türkiye'nin gelişmişliği, yabancı uyruklu öğrencilerin eğitim amacıyla Türkiye'ye gelmesi ve sığınmacılarla ilişkilendirilebilir. Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi ve Türkçenin ilgi görmesi sevindiricidir.

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında akademik metinlerin nitelik ve nicelik açıdan gelişme göstermesi alan için önemli bir gerekliliktir. Çünkü diğer alanlarda olduğu gibi yabancılara Türkçe öğretimi alanında eğitim veren öğretilerinin beslendikleri temel materyaller akademik metinlerdir. Alan araştırmacılarına yapacakları akademik çalışmalar için fikir ve yol göstermesi açısından alandaki çalışmaların eğilimlerinin belirlenmesi kadar akademik metin hazırlama ilkelerine dikkat çekilmesi de önemlidir. Bu yönde hazırlanacak çalışmaların alana katkı sunacağı şüphesizdir.

Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi alanında yapılan makalelerin eğilimlerini belirlemeye yönelik çalışmaların sınırlı sayıda olduğu bilinen bir durumdur (Biçer, 2007; Erdem, 2009; Coşkun vd. 2011; Çiftçi ve Coşkun, 2011; Varışoğlu, Şahin ve Göktaş, 2013). Alanyazın incelendiğinde bu alanda hazırlanan akademik metinlerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğunu irdeleyen bir çalışmanın alanda henüz yapılmadığı görülmektedir.

Ayrıca diğer alanlarda olduğu gibi Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi alanında hazırlanan makale ve diğer yayınların akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olması gerekmektedir. Alanda yayımlanan çalışmaları akademik metin hazırlama ilkeleri çerçevesinde inceleyen herhangi bir çalışmanın alanda bulunmaması bir eksiklik olarak değerlendirilmelidir.

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yayımlanan makalelerin eğilimlerini ve akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğunu inceleyen, raporlayan bu çalışma alana katkı sunacaktır.

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Uluslararası alanda birçok açıdan kendini gösteren ve ağırlığını hissettiren Türkiye'ye ilgi her geçen gün artmaktadır. Buna bağlı olarak Türkçe

öğrenmek başta yabancı politikacı, yatırımcı, öğrenci ve turistler olmak üzere birçok kişi için ihtiyaç haline gelmiştir. Türkçeye ilginin her geçen gün arttığı günümüzde alanda yayımlanan akademik metinlerin taşınması gereken niteliklere dikkatleri çekmiştir.

Alanda yayımlanan akademik metinlerin nitelik, nicelik ve içerik bakımından analiz eden araştırmalara alanda ihtiyaç duyulmaktadır. Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yayımlanan makalelerin içerik özelliklerini/eğilimlerini belirlemeye yönelik akademik çalışmalar oldukça sınırlıdır. Alanda yayımlanan akademik metinlerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğunu analiz eden bir araştırma ise alanyazında görülmemiştir. Alan için bu durum eksiklik olarak görülmüştür. Bu nedenlerle bu çalışmanın amacı; yabancılara Türkçe öğretimi alanında yayımlanan makalelerin eğilimleri ve akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğunu belirlemek olmuştur.

Araştırma Problemi

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin eğilimleri nelerdir? ve Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yayımlanan makaleler akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? Soruları bu çalışmanın temel problem sorularını oluşturmaktadır.

Bu temel sorulara bağlı olarak araştırmada şu alt problem sorularına cevap aranacaktır:

Alt problem soruları.

Yabancılara Türkçe Öğretimi alanında yapılan makalelerin eğilimlerini belirlemeye yönelik alt problem soruları.

- Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin; yıllara göre dağılımı nasıldır?
- Yöntemlere göre dağılımları nasıldır?
- Konularına göre dağılımları nasıldır?
- Çalışma grubu/ evren-örneklem/ materyalleri nasıldır?

Yabancılara Türkçe Öğretimi alanında yapılan makalelerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olup olmadığını belirlemeye yönelik alt problem soruları.

- Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin; başlıkları akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Yazar bilgileri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Özet bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Anahtar kelimeleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Giriş bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Yöntem bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Bulgular bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Sonuç bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Tartışma bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Öneriler bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Kaynakça bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?
- Metin içi atıfları akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur?

Sınırlılıklar

Araştırmanın materyalleri 2005-2019 yılları arasında yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makaleler oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri

Google, Google Akademik, Dergipark ve ULAKBİM'den tam metnine ulaşılabilen makalelerle sınırlıdır.

Tanımlar

Dil:“Dil, insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir vasıta, kendine has kanunları olan ve ancak bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış gizli antlaşmalar sistemi, seslerden örülmüş içtimai bir müessesedir.” (Ergin, 1999: 3).

Ana Dil: “İnsanın doğup büyüdüğü aile ve soyca bağlı bulunduğu toplum çevresinden öğrendiği, bilin altına inen ve kişilerle toplum arasındaki ilişkilerde en güçlü bağı oluşturan dil.” (Korkmaz, 1992).

Yabancı Dil: Kişinin ana dili dışında kullanmış olduğu dil (TDK, 2011).

Yazma: “Herhangi bir konuda duygu, hayal ya da özgün fikirleri belli bir düzen ve bütünlük içinde yazıya geçirme işi.” (Göçer, 2010: 178).

Akademik Yazma: “Akademik yazma, ilgililerin eleştirel bakma becerilerini sergiledikleri, fikirlerini tartışarak ortaya koydukları, düşüncelerin farklı kaynaklardan yararlanılarak desteklendiği yazma çeşididir.” (Tok, 2012:3).

Bölüm 2

Araştırmanın Kuramsal Temeli ve İlgili Araştırmalar

Dil ve Dilin Önemi

İnsan yaratılışı itibariyle, düşüncelerini duygularını ve tecrübelerini bir başkasına anlatmak, aktarmak, rahatlamak ister. Tarihin ilk çağlarından beri insanlar mağara duvarlarına, ağaç kavuklarına duygularını anlatmak, iletişim kurmak için birçok işlemler yapmışlardır. Zamanla birlikte temel iletişim amacı olarak kullanılan dil, gelişerek ihtiyacı karşılayan en önemli araç haline gelmiştir. Canlı bir varlık olan dilin temelinin ne zaman atıldığı, yeryüzünde sözlü dili kullanan ilk milletin hangisi olduğunu belirlemeye yönelik ortaya atılan birçok teori bulunmaktadır. Ama kişiöğlunun merak ettiği bir başka konu dilin özellikleri ve işlevleridir. Birçok dilbilimci dili anlamaya ve anlatmaya yönelik bir çaba içerisinde.

Dile değişik bakış açılarıyla bakan dil bilimciler, dile farklı tanım ve açıklamalar getirerek dili tüm yönleriyle anlamaya çalışmışlardır. Günümüzde de bu çabalar devam etmektedir. Dilbilimcilerin dille ilgili geliştirdikleri tanım ve açıklamaların bazılarını şu şekilde sıralamak mümkündür:

Ergin, “Dil, insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir vasıta, kendine has kanunları olan ve ancak bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış gizli antlaşmalar sistemi, seslerden örölmüş içtimai bir müessesedir.” (Ergin, 1999: 3).

“Dil, sözlü ve yazılı olarak iletişimde kullandığımız, doğduğumuzda hazır bularak edinmeye başladığımız, doğrudan doğruya insana özgü, çok güçlü, büyüü bir düzendir; düşünme düşünöleni aktarma dizgesidir.” (Aksan, 2009: 13).

“İnsanların duygu, düşünce ve isteklerini anlatmak, birbirleriyle iletişim kurmak amacıyla kullandıkları sesli ya da yazılı göstergeler dizgesine dil denir” (Bilgin, 2002:1).

Bir ulusun yapı taşı olan dili tüm yönleriyle ortaya koyan bir tanım veya açıklama henüz yapılabilmiş değildir. Dil, insanoğlu için var olduğundan beri en temel inceleme/araştırma alanları arasında varolagelmiştir. Dilin net ve kabul

görülen bir tanımının yapılamaması dilin derin ve karmaşık bir yapıya sahip olmasına bağlanabilir. Bununla birlikte dili açıklamak, tanımlamak üzere yapılan her çalışma, yapılan her tanım veya açıklama dile geniş çerçevelerden bakmaya olanak tanımaktadır. Bu nedenle dile dair yapılan her araştırma, her tanım ve açıklama değerli kabul edilmelidir.

İnsanın iç dünyasında, düşüncesinde meydana gelen her şey dille ifade edilmektedir. İletişim çeşitli şekillerle (yazılı, sözlü, sözsüz) sağlanmaktadır. Bu türlerin her biri dilin farklı işlevlerine işaret etmektedir.

İnsanoğlunun duygularını, düşüncelerini, sevinçlerini, üzüntülerini ve dualarını dille ifade etmesi dilin ne denli önemli olduğunu göstermektedir. Bütün bunların yanında bir toplumu meydana getiren gelenek-görenek sözlü-yazılı ürünler kısacası milli kültürün taşınması yine dil sayesinde gerçekleşmektedir.

“İnsanlar zihinlerindeki duygu ve düşünceleri ifade etmek için dili kullanır. Dil, insanlar arasında özel bir iletişim sistemidir. Çeşitli kişilerle veya gruplarla iletişim kurmayı ve etkileşmeyi sağlar. Böylece dil çevreyle ve dış dünyayla bütünleşmeye katkı getirir.” (Güneş, 2007: 24).

“Bir toplumu ulus yapan bağların en güçlüsü dildir. Bireyleri ulusuna, yurduna, geçmişine sıkı sıkıya bağlar; kuşaktan kuşağa aktararak gelen dil, bireyi geçmişle gelecek arasındaki zincirin bir halkası durumuna getirir.” (Aksan, 1995: 13).

Bir toplumun özü olan dil, geçmişte ve günümüzde olduğu gibi gelecekte de toplumların temel dinamiklerinden olmaya devam edecektir. Dil, bir toplumu oluşturan temel yapı taşıdır. Yeryüzünde hiçbir millet yoktur ki bir dile sahip olmasın. Hangi sebeple olursa olsun dilini kaybetmiş bir millet zamanla yok olmaya mahkum olmuştur. Bir milletin kendi kültürünü, kendi inanışlarını yaşatabilmesi diline sahip çıkmasına bağlıdır.

Bu nedenledir ki Ergin (1999: 5), “Cemiyetlerin en büyük dayanağı dildir. Bir cemiyeti ayakta tutan, bir cemiyetin varlığını sağlayan, devam ettiren, bir cemiyete sarsılmaz bir birlik yaratan müessese olarak dilin oynadığı rol çok büyüktür. Bu bakımdan dil milleti teşkil eden unsurların başında gelir. Bir milleti, bir kavmi bazen tek başına ayakta tutar, millî benliği muhafaza ederek onu yok

olmaktan, eriyip başkalaşmaktan kurtarır.” demiştir. Dil milletin ortak malıdır, sosyal bir kurumdur, insanları birleştirir ve korur. Altas (2009) dili bu özelliklerini/işlevlerini şu şekilde aktarmaktadır:

“Dil bir millî topluluğun içinde ve onunla birlikte gelişmiş olduğu için, kendisinden o milletin binlerce yıllık tarihî seyrini korur. Bir milletin tarihî muhtelif devirlerinde benimsemiş olduğu görüş, duygu ve fikirleri muhafaza eden canlı abide o milletin dilidir. Dil böyle mühim bir millî temel olduğu içindir ki, millî muhitlerin en çok meşgul oldukları ve en çok ehemmiyet verdikleri bir çalışma ve araştırma sahası olmuştur. Milletlerin ilim sahasındaki çalışmalarının tarihîne bir göz atarsak, en başta kendi dil meseleleri bulunduğu görülür.” (Ara'tan akt. Altas, 2009: 13).

Bir toplumun yaşam felsefesini, dünya görüşünü, toplumu toplum yapan maddi ve manevi unsurların tümüne kültür denir. Bir kültür taşıyıcısı olan dil, toplumdan topluma değişiklik gösteren hem yaşam tarzıyla şekillenen hem de yaşayış tarzını etkileyerek topluma belli bir kimlik kazandıran gerçekliktir. Bir millet kendine has değerleri, sonraki nesillere aktarmadıkça ayakta kalamaz, var olamaz ve o millet dünya tarihinden silinip kaybolur. Bu sebepten dolayı bir ulusun bu duruma düşmemesi için yapması gereken en önemli görev, bu değerleri kendisinden sonra gelecek nesillere aktarmasıdır.

Dil kültürü, kültür de dili beslemektedir. Kaplan (2010) kültürün temelini, dilin oluşturduğunu ve bir ulusun sözle ifade etmiş olduğu her şeyin kültür kavramına girdiğini belirtmiştir.

Bir kültürde her ne bulunursa dilde de bunlar vardır. Çünkü dilde var olan her şey kültürden gelmektedir. Kültür dili yaşatıp geliştirir. Dil, kültürün hazinesi, yaşam kaynağıdır. Dil, kültürün taşıyıcısıdır. Dilini kaybeden milletler aynı zamanda geçmişlerini, birikimlerini de kaybederler. Çünkü kültürün gelecek kuşaklara aktarılmasının yegâne aracı dildir. Dil bir nevi geçmişle gelecek kuşaklar arasında bir köprü vazifesi görür.

Özby (2010: 121) dilin bu önemli görevini, “Dil, bir kültür taşıyıcısı ve aktarıcısıdır. Çünkü bir milletin kültür hazinesini oluşturan tarihi, coğrafyası, müziği, dini, sanatı, edebiyatı, ilim ve tekniği, dünya görüşü ve millet olmayı

gerçekleştiren her türlü ortak değerleri, tarihin süzgecinden süzüle süzüle dünden bugüne ve bugünden yarına ancak dille aktarılabilmektedir.” Şeklinde ifade etmektedir.

Dil her şeyden önce, içinde kullanıldığı toplumun ürünüdür ve o toplumun yaşayış düzeniyle yakından ilgilidir. Başkan’a(1967) göre dil, bir milletin yaşam felsefesini ve kültürel özelliklerinin yapısı hakkında bilgi verir.

“Dil, insan bilincinin oluşumunda çok önemli bir görev görmüştür. İş (emek) temeli üzerinde bilinç ile beraber doğan dil, insanın hayvanlık döneminde çıkmasında, bilincini (düşüncesini) geliştirmesinde, maddi üretimi örgütlemesinde çok etkili, itici bir rol oynamıştır. Dil ve yazı olmasaydı birçok kuşağın değerli deney birikimleri, yeni kuşaklara iletilmeyecek ve yeni kuşaklar, dünyanın tanınması gibi bu çok zor işi tekrarlamak zorunda kalacaklardır.” (Karaalioğlu, 1979: 9).

Dil, milletleri toplum yığını olmaktan kurtaran, onları ulus yapan ve belli bir kimlik kazandırarak sonraki kuşaklara taşınmalarını sağlayan en önemli vasıta. O halde dili tüm boyutlarıyla öğrenmek ve ilgililere öğretmek milli bir görev olmalıdır.

Ana Dil ve Dil Edinimi

Dil, temel becerilerden dinleme, konuşma, okuma ve yazma gibi dört beceriyi kapsayan ve bir cümleyle tanımlanamayacak kadar geniş bir alandır. Çünkü dil “İnsanlar arasında karşılıklı haberleşme aracı olarak kullanılan; duygu, düşünce ve isteklerin ses, şekil ve anlam bakımından her toplumun kendi değer yargılarına göre şekillenmiş ortak kurallarının yardımı ile başkalarına aktarılmasını sağlayan, seslerden örülü çok yönlü ve gelişmiş bir sistem.” (Korkmaz, 1992).

Bireyde doğuştan var olan dil öğrenme yeteneği ve ana dili arasında bir bağ mevcuttur. Aksan’a (1977) göre ana dili; başlangıçta anneden ve yakın aile çevresinden, daha sonra da ilişkili bulunan çevrelerden öğrenilen, insanın bilinçaltına inen ve bireylerin toplumla en güçlü bağlarını oluşturan dildir.

Demirel (2002) göre birey, ana dilini annesinden ve yakın çevresinden öğrenmekte ve konuştuğu dilin tüm özelliklerini buradan kazanmaktadır. Bu

şekilde bir birey, annesinden ve aile çevresinden öğrendiği ana dilini tüm yaşamı boyunca kullanabileceğini ifade eder. Yani birey ilk etapta annesinden dili öğrendiğini sonra yakın çevresiyle anlamlı ve kültürel bir ilişki kurduğunu ve daha sonra içinde bulunduğu toplumla sıkı bir bağ oluşturduğu çıkarımı yapılabilir.

“Dil özünde yalnızca insanlara ait, ciddi patolojik durumlar dışında tüm insanlar arasında neredeyse hiç farklılık göstermeyen ve doğuştan var olan biyolojik ortaklığımızın genel bir parçasıdır.” (Chomsky, 2009: 13’den akt. Çelik, 2017: 198).

Yukarıdaki tanımlardan da anlaşılacağı üzere dilin doğuştan gelen bir yeti olarak kabul gördüğü anlaşılmaktadır. Doğuştan insanla birlikte gelen dil yetisi zamanla içinde bulunduğu sosyal çevreyle birlikte okul çağına kadar sürekli bir gelişim içerisinde. Dil öğrenme yetisi ister doğuştan gelsin ister sonradan farklı yöntemlerle kazanılsın kişinin kendini gerçekleştirmesinde en önemli unsurdur.

Çocuk ilk dil edinimini dinleme/izleme yoluyla anne-baba ve yakın aile ortamından sağlar. Edinim kavramı; bilinçli bir eylem olmadan, doğal ortamda kendiliğinden gelişen, kazanılan özellikler için kullanılmaktadır. Demir ve Yapıcı’ya (2007) göre ana dili edinimi ailedeki doğal etkileşim, iletişim ortamından başlayan, geniş sosyal çevreyle etkileşimle gelişen ve ivme kazanan bir özellik taşımaktadır. Diğer bir deyişle dil edinimi kültürel ortamda kişinin doğduğu andan itibaren gelişmeye başlayan bir süreçtir.

Doğal ortamda kendiliğinden temel düzeyde edinilen ana dilinin düzenli eğitimle geliştirilmesi gerekmektedir. Kaya ve Koç’a (2018) göre ana dili, annenin öğrettiği dil anlamından ziyade, annenin temelini attığı, çevreyle etkileşimle gelişen ve düzenli, planlı eğitimle geliştirilmesi üzerine önemle durulan dildir.

Kaya ve Kardaş’a (2019b: 93) göre toplumu meydana getiren, bireyin başta kendi var oluşunu tanımasını sağlayan, onun sosyalleşmesine katkılar sunan, bireyin kültürel değerleri almasına aracılık eden, ayrıca bireyde millî şuurun oluşmasına katkı sunan ana dil eğitimi ve öğretiminin önemini anlamış milletler, bu eğitime ayrı bir önem vermişlerdir.

Aile ve sosyal çevrede gelişigüzel bir şekilde temeli atılan ana dilinin eğitimle geliştirilmesi gerekmektedir. Dil edinimi zamanla okullar aracılığıyla desteklenmediğinde eksik kalabilir. Dolayısıyla bir toplumun en önemli vazifesi ana dillerini kendi toplumuna doğru ve düzgün bir şekilde öğretmektir. Toplumdaki bir bireye dil öğretilirken dilin millet olmak için ne kadar önemli olduğu bilincinin de verilmesi gerekir.

“Ana dili öğretimi, özellikle ilköğretimde derslerin temelini oluşturur. Çünkü ana dilinde yetkinliğe ulaştıkça düşünce yapısı, yorum gücü gelişen, duygu ve beğeni inceliği kazanan; ulusal ve evrensel kültür birikimini algılamaya başlayarak kimliğini geliştiren bir öğrenci, öteki derslerini de büyük ölçüde başaracaktır. Ana dili eğitimi, öğrencinin akademik başarısına katkıda bulunmanın yanında çocuğa millî kültür değerleri ve dil bilincini kazandırma; estetik zevk oluşturma, toplumları millet haline getirme gibi öğeleri de içerir.” (Özbay, 2010: 94).

Dil bilinci aşılana birey diline, kültürüne hem sahip çıkar hem de sonraki kuşaklara sağlam temelde taşınmasında büyük bir rol oynar. Dil bilinci, dil zevki sadece bazı meslek gruplarına değil, toplumdaki herkese aşılmalıdır.

İkinci Dil Edinimi ve Önemi

Günümüzde hem bireyler arası hem de uluslararası düzeyde ilişkiler çeşitlilik göstermektedir. Siyasi, askeri, kültür, ekonomi, turizm, bilim, sanat ve iletişim alanlarında etkili iletişimin sağlanabilmesi için bireylerin kendi ana dilleri dışında uluslararası alanda kabul gören dillerin de öğrenilmesi gerekmektedir. Ana dilinin dışında yabancı bir dili öğrenmek, günümüzde artık bir zorunluluk haline gelmiştir.

Yabancı, ikinci bir dil öğrenmek demek yabancı, ikinci bir kültür öğrenmek demektir. Toplumda ikinci bir dil bilmek önemsenmektedir. “İnsan hangi dili biliyorsa, o yabancı dil ki bu Türkçe de olabilir, artık onun parçası ve onun değeri haline gelecektir. Dolayısı ile o dilin milletinin kültürünün sevecek ve övecektir.” (Gülay, 1988: 34).

Teknolojinin hızlı bir şekilde gelişmesiyle birlikte dünyanın en uzak bölgesindeki bir bilgiye ulaşmak da hızlı bir şekilde olabilmektedir. Var olan bu

bilgiye ulaşmak için de ikinci bir dile ihtiyaç vardır. Göçer' e (2009:1300) göre, "Ülkeler arası ilişkilerin her geçen gün arttığı günümüz dünyasında toplumun her katmanındaki bireyler bir yabancı dil bilme ihtiyacını duymaktadırlar. Çiftçisinden sanayicisine, eğitimcisinden akademisyenine toplumun her katmanından insan dünya ile bütünleşmek, diğer ülkelerdeki insanlarla etkileşim içerisine girmek, bilgi ve tecrübe transferi gerçekleştirmek istemektedir. İnsanların bu isteklerine ulaşabilmeleri için iyi bir iletişim diline sahip olmaları gerekir. Bu zorunluluk bir yabancı dil bilme ihtiyacından kaynaklanmaktadır. Bu noktada, eğitimle ilgili herkese önemli görevler düşmektedir."

Dil bilimciler ana dillerinin dünya dilleri arasında önemli bir iletişim aracı olarak yer edinmesini istiyorlarsa, ikinci dil olarak öğretimine daha fazla yer ayırmalı ve önem göstermeleri gerekmektedir. İkinci bir dile sahip olan bir birey, küreselleşen dünyaya entegre olmakta ve bilgilere erişmekte problem yaşamayacaktır.

Yurt dışında eğitim almak ve kariyer yapmak için en az bir yabancı dil öğrenmek büyük önem taşımaktadır. Kişinin kendi kimliğini koruma ve kültürünü yaşatabilmesinin en önemli yolu, kendi dilini muhafaza etmek ve dilinin uluslararası alanda konuşulan diller kategorisine girmesini sağlamaktır. Günümüz dünyasında ticari, sosyal, bilim, sanat vb. alanlarda önemli rol oynayan ulusların dillerinin yabancı dil olarak daha çok öğrenildiği bilinmektedir. Millet olarak ana dilimizin yabancı dil olarak daha çok öğrenilmesini sağlamak için kültürel faaliyetlere daha fazla ağırlık verilmesi gerektiği açıktır.

Türk Soylulara Türkçe Öğretimi

İnsanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerinden birisi, dili kullanabilme yeteneğidir. Dil, sosyal bir varlık olan insanın içinde bulunduğu toplumla iletişim kurarken kullandığı yegâne iletişim aracıdır. Bu yönüyle iletişimin en önemli unsuru olan dil, âdeta hayatın anlamıdır.

"Dil; doğal, alışagelmış niteliklerinin yanında, çok sayıdaki değişkenin olağanüstü birleşimidir. Dil; insanı insan yapan değerlerin en başta gelenlerindedir, insan varlığı ve düşüncesiyle iç içedir. Dilin, insanın fiziksel, kültürel, sosyal, ruhsal vb. tüm değerleriyle birleşmiş bir nitelik taşıdığı

bilinmektedir” (Eker, 2013:3). Banguoğlu (1998) Dili, insanoğlunun isteklerini, niyetlerini anlatmak için kullanmış olduğu sesli işaretler sistemi olarak ifade eder.

Ağırgöl (1997) dilin, bir milleti meydana getiren unsurların başında geldiğini, toplumun bireylerini birbirlerine kenetleyerek bireyleri ahlak, felsefe, mantık gibi önemli değerler etrafında toplayıp ulusa millet olma özelliği kazandırdığını ifade eder.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de farklı sebeplerden Türklerle etkileşim halinde bulunan toplumlar tarafından Türkçe öğrenilmektedir. Farklı uluslara düzenli ve sistemli bir şekilde olmasa da Türkçenin öğretildiği, Türk tarihi kaynaklardan verilen bilgilerden anlaşılmaktadır.

Türk tarihine bakıldığında, Türk dilinin hem köklü bir geçmişe sahip olduğu hem de Türkçenin konuşulduğu coğrafyanın geniş bir coğrafya olduğu anlaşılmaktadır. Türkçenin konuşulduğu coğrafya birçok dile göre oldukça geniş bir coğrafyadır. Türkçe günümüzde “10.955.840 metrekare alanda, yaklaşık 200 milyon kişi tarafından konuşulmaktadır” (Akar, 2005: 36). Türkçenin dünyada en çok konuşulan diller arasında beşinci sırada olması (Akalın, 2005), Türkçeye olan ilgiyi her geçen gün daha da arttırmıştır. Türkçenin yabancılara öğretiminin yanı sıra Türk soylulara Türkçe öğretimi de her geçen gün önem kazanmaktadır.

Yurt dışında çeşitli sebeplerle bulunan Türk soylularla kültürel bağı geliştirmek için büyük çaba gösterilmektedir. Başta Yunus Emre Enstitüsü olmak üzere Türk Kültür Merkezleri ve son yıllarda Maarif Vakfının çalışmaları bu bağlamda önemli bir yer edinmektedir.

Türkiye eskiden eğitim almak veya çeşitli sosyal amaçlarla yurt dışına bireyleri gönderirken, son yıllarda ülkenin gelişmesiyle birlikte eğitim amaçlı yabancı öğrenci alan ülke haline gelmiştir. Son dönemlerde özellikle Türk Cumhuriyetlerinden öğrenci almaya yönelik faaliyetler hızlandırılmıştır. Türk soylulara yurt dışında olduğu gibi yurt içinde de Türkçe öğretimi önemli bir öz görev haline gelmiştir.

Alyılmaz, Biçer ve Çoban’a (2015) göre Uzak Doğu Asya, Avrupa, Amerika vb. den eğitim amaçlı öğrenciler geldiği gibi Türk Cumhuriyetlerinden,

Rusya ve Orta Doğudan da öğrenci Türkiye'ye gelmektedir. Kara'ya (2010) göre Sovyetler Birliğinin yıkılması ve Türkçe konuşan Türk Cumhuriyetlerinin ortaya çıkmasıyla beraber Türkiye'nin siyasi ve ekonomik anlamda kardeş ülkelerle iyi ilişkiler kurması Türkçenin Türk soylularca öğrenilmesi ivme kazanmıştır. Yapılan eğitimsel çalışmalar ve kurulan iyi ilişkiler neticesinde hem soydaşlara Türkçe öğretmek hem de kültürel bağları güçlendirmek bir misyon olmuştur.

Türk soylulara Türkçe öğretmek ile yabancı uyruklu birine Türkçe öğretmek farklılaşmaktadır. Yağmur'a (2013) göre ana dili Türkçenin başka bir Lehçesi olan Türk soylu birine Türkçe öğretmek ile yabancı uyruklu birine Türkçe öğretmek için aynı yaklaşımı göstermek doğru değildir. Özellikle ana dili Türkçenin bir lehçesini kullanan Türk Cumhuriyetlerinden gelen öğrenciler yabancı uyruklu bir öğrenciye göre daha şanslıdır. Lehçeler, şiveler arasındaki benzerlikler her ne kadar Türkçe öğrenmede avantaj sağlasa da dezavantajların olduğu gerçektir Türkçenin herhangi bir lehçesiyle (Azeri Türkçesi, Kazak Türkçesi, Kırgız Türkçesi vb.) Türkçe öğrenen Türk soylu öğrenciler, Türkiye Türkçesini öğrenirken bazı sorunlarla karşı karşıya kalabilmektedir. Bunun farkında olarak öğretim materyali ve öğretim ortamı/iklimi oluşturmak önemli bir gerekliliktir.

Türk dilini öğrenen birey aynı zamanda Türk kültürünü de öğrenmiş olacaktır. Bu nedenle Türkçeyi Türk soylulara ve yabancılara öğretmek ciddi bir iş ve sorumluluktur.

Kılınç ve Şahin (2011) bu ciddi işe atıfta bulunarak, "dil yoluyla insanların; yaşayış biçimlerini, gelenek göreneklerini, inançlarını, bilimsel çalışmalarını nesilden nesile aktardıklarını, bir toplumun ulus olma yolunda en güçlü bağının dil olduğunu, milletlerin bütün kültürel hazinelerinin dillerinin içinde saklı olduğunu" ifade etmişlerdir.

Yabancılara Türkçe öğretmek kadar ana vatanında bulunmayan, yabancı ülkelerde yaşayan, kendi kültüründen uzaklaşmak zorunda kalan, diline-kültürüne hasret duyan herkese Türkçe öğretmek, bu anlamda seferberlik başlatmak büyük önem taşımaktadır.

Yabancılara Türkçe Öğretimi

İnsanoğlu var olduğu tarihten bugüne kadar sosyal yapısı gereği içinde bulunduğu çevresiyle sürekli bir etkileşim halinde olmuştur. Bu etkileşimi zorunlu kılan pek çok sebep bulunmaktadır. İnsanlar ilk zamanlarda beslenme ve barınma gibi sebeplerden dolayı etkileşimde bulunurken gelişen dünya farklı ihtiyaçları da beraberinde meydana getirmiştir. Sosyal yaşamdaki gelişmeler, teknoloji alanındaki hamleler insanları diğer ulusların gelenek ve göreneklerini, inançlarını ve yaşam felsefelerini öğrenmeye teşvik etmiştir. Tüm bunların yanında eğitim alma, ekonomik kazanç, diplomatik ilişkiler, turizm ve bilimsel faaliyetlerde bulunmak, ulusların birbiriyle etkileşimini zorunlu kılmıştır. Bu ihtiyaç ve zorunluluklar geçmişte olduğu gibi günümüzde de ulusların birbirlerinin dilini öğrenmeyi gereksinim haline getirmiştir.

Bir dilin, ana dili dışında ikinci bir dil olarak öğrenilip yaygınlaşması için o ulusun ortaya koymuş olduğu etki gücüne bağlıdır. Bu güç, bazen siyasi alanda, bazen dini yönden ve bazen de ekonomik olarak ortaya çıkmaktadır. “Yabancı bir dili öğrenme ihtiyacı daha çok dinî ve ticari etkenlere dayanmaktadır. Farklı bir milletten öğrenilen dini anlayıp uygulamak için o dini temsil eden milletin dilini öğrenmeye gereksinim duyulmuştur. Aynı şekilde bir milletle ticari ilişkiler kurabilmek için de o milletin dilinin öğrenilmesi gereklidir.” (Aykaç, 2015: 163).

Dünya tarihine bakıldığında, en köklü geçmişe sahip uluslardan birinin Türk ulusu olduğu görülecektir. Bu kadar köklü bir geçmişe sahip olan bir ulusun kullanmış olduğu Türkçenin de derin bir geçmişi vardır.

“Günümüzde dünyada en çok konuşulan dillerden biri olan Türkçe UNESCO’nun anadil sıralamasındaki tespitlerine göre dünyada üçüncü sırayı, resmi diller sıralamasında ise beşinci sırayı almaktadır. Bu da göstermektedir ki Türkçe; bir yandan konuşulan anadil, diğer yandan da Yabancı dil olarak öğrenilen Türkçe bazında görevini bütün dünyada sürdürmektedir.” (Kardaş ve Kaya 2019a: 2).

Türkler geçmişten günümüze kadar komşu devletlerle ister askeri ve politika isterse sağlam ve güvenilir bir ticaretten dolayı onları tarih sahnesinde ön plana çıkarmıştır. Yaşanan gelişmelerle birlikte Türkler buldukları coğrafyada egemen güç haline gelmeyi başarmıştır. Türklerin birçok alanda

egemen güç olması komşu devletlerce Türk dili ve Türk kültürüne ilgiyi arttırmış, Türkçe hem öğrenilmiş hem de öğretilmiştir.

Dünyanın en kadim dillerinden biri olan Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminin tarihi çok eskilere dayanmaktadır.

Türkçenin yabancılara öğretimi, Özdemir'e (2018) göre Orhun Kitabeleri'nin bir yüzünün Çince yazılmış olmasının, 8. Yüzyıldan beri Türkçenin başka dillere çevrilmesi konusunda bazı çalışmaların yapıldığını göstermektedir. Fakat Türkçenin yabancılara öğretilmesi amacıyla yazılan ilk eser, Kaşgarlı Mahmut'un eseri olan Divân-ı Lügâti't Türk'tür. Araplara Türkçe öğretmek ve Türkçenin Arapça kadar zengin bir dil olduğunu gösterme gayesiyle yazılan bu çalışma ayrıca ilk sözlük çalışması özelliği de göstermektedir. Türkçenin yabancılara öğretiminin ilk sistemli çalışmalarının bu dönemde (Karahanlı Türkçesi) başladığı araştırmacılar tarafından da kabul edilmektedir.

Yabancılara Türkçe öğretmek amacıyla yazılan ve ikinci büyük eser olarak kabul edilen eser Muhakemetü'l-Lugateyn adlı eserdir. 15. yüzyılda Ali Şîr Nevai tarafından Çağatay Türkçesiyle kaleme alınan eser dünyadaki bazı dilleri saydıktan sonra Türkçe ile Farsçayı karşılaştırmıştır. Türkçe ve Farsçayı çeşitli delillere dayandırarak Türkçenin daha üstün olduğunu savunmuştur.

“Kıpçak Türkçesi dönemi, Türkçenin yabancılara öğretiminin en fazla önem kazandığı ve Türkçenin saygınlığının üst seviyede olduğu dönemdir. Türk sultanlarının 1250-1517 yılları arasında hüküm süren Memlûk Devleti'nin yönetiminde olması nedeniyle Türk diline karşı ilgiyi de artmıştır. Bu ilgi Araplara Türkçeyi öğretmeyi amaçlayan kitapların yazılmasına vesile olmuştur. CodexCumanicus, KitabüBulgati'l-Müştak Fi Lugâti't-Türk ve'l-Kıfçak, Kitâb-ı Mecnû-i Tercümân-ı Türkî ve Acemî ve Mongolî, El-Kavaninü'l-KülliyeyeLiZabtî'l- Lügati't- Türkiyye, Et- Tuhfetü'z-ZekiyyeFi'l-lugâti't- Türkiyye, Kitabü'l-İdrâkLi-lisânü'l- Etrakadlı eserler Kıpçak Türkçesi döneminin yabancılara Türkçe öğretmeyi amaçlayan eserleridir.” (Bulut, 2019: 31).

Osmanlı Döneminde Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi ilk zamanlarda Yeniçeri Ocağına alınan Hristiyan aile çocuklarıyla başlamış daha

sonra Balkanlar'da ve Avrupa'da üstünlük sağlayan Osmanlı Devletiyle diplomatik ilişkiler kurulması beraberinde Türkçenin öğretimini hızlandırmıştır. Daha sonraki yıllarda Fransızların İstanbul'da 1669 yılında Doğu dilleri tercümanları yetiştirmek amacıyla açmış olduğu Dil Oğlanları Okulu bunun en somut örneğidir.

Cumhuriyet tarihine bakıldığında ise "Türkiye'de 1950 yılından sonra üniversiteler bünyesinde Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi ciddi biçimde ele alınmaya başlanmıştır." (Açık, 2008: 2). "Bu çalışmaların ilk öncüleri Boğaziçi Üniversitesinden Hikmet Sebüktekin ve Ankara Üniversitesinden Kenan Akyüz Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi üzerine yapılan araştırmaların ilk mimarlarıdır." (Maden ve İşcan, 2011: 26).

Yalnız kurumsal olarak ilk çalışma Ankara Üniversitesi düzeyinde başlamıştır. "Birçok farklı yabancı dil öğretim yönteminin bir arada kullanılmasıyla oluşturulan ve TÖMER yöntemi olarak adlandırılan çalışmalarla yabancılara Türkçe öğretimi ilk kez sistemli bir biçimde başlamıştır. Günümüzde TÖMER, yabancı dil öğretiminde birçok yöntemin birleşiminden oluşan seçmeci yöntemi kullanmaktadır." (Bayraktar, 2003). Yurt içinde hemen her üniversite bünyesinde yabancılara Türkçe öğretilmektedir. Yabancı öğrenci barındırmak bakımından Türkiye dünya ülkeleri sıralamasında ilk on ülkeden biridir. Türkçeye ve Türk kültürüne duyulan ilgi her sene artarak devam etmektedir.

Üniversitelerde TÖMER'lerin yanı sıra lisansüstü programlarında Yabancılara Türkçe öğretimi kürsüleri kurulmakta, alana akademisyen yetiştirilmektedir. Bu nedenle özellikle son on beş yıl içerisinde Yabancılara Türkçe öğretimi alanında çok sayıda lisansüstü tez ve makale türünden akademik araştırmalar yapılmıştır. Alanda bu yönde hazırlanan akademik metinlerin içeriklerinin analiz edilmesi üzerine yapılan çalışmalar bulunmaktadır. Sınırlı sayıdaki bu araştırmalar alana yön vermesi bakımından değerlidir.

Akademik Araştırmaların Eğilimleri

Bir ulus farklı bir ulusla iletişim kurabilmek için ana dili dışında farklı bir dil öğrenmek durumundadır. Farklı bir dili öğrenen toplumun fertleri, ana dilini de diğer uluslara öğretmek ister. Tarihe bakıldığında Türkler hem başka ulusların

dilini öğrenme gayreti göstermiş hem de kendi dillerini farklı uluslara öğretmek için çalışmalar yapmışlardır.

Küreselleşme ile birlikte toplumlar dünyada değişen dengeleri lehlerine çevirme çabasına girdiği bu iletişim zamanında, dil öğrenme ve öğretme çabasını hızlandırmıştır. Türkiye'nin son yıllardaki gelişmişliği ve dışa açılımın bir sonucu olarak Türkiye ve Türkçeye olan ilgiyi de artırmıştır.

Günümüzde küreselleşen dünya ile birlikte ülkelerin dil politikaları, göçler, savaşlar, ekonomi gibi yeryüzünde güç dengesini değiştiren olgulardan ötürü insanların ana dillerinin dışında bir yabancı dil öğrenmesini gerekli kılmıştır. Türkiye de değişen bu dengeler içerisinde varlık bulup kendi dilinin dünyada yaygın konuşulan diller arasında yer bulmasını sağlamıştır.

Türkiye'nin konumu sayesinde yabancılara Türkçe öğretimi ihtiyacının artması bu alanda yapılan akademik çalışmaları daha da artırmıştır. Alana katkı sunmak amacıyla yapılan makalelerin sayısındaki artış beraberinde bu çalışmaların belirli bir niteliğe sahip olmasının önemini de ortaya çıkarmıştır. Akademik araştırmaların; hedef kitle, yöntem/teknik, konu, materyal vb. açılardan yoğunlaştığı alanların belirlenmesi, bakir kalan/az çalışılan alanların belirlenmesi, yeni çalışmalar için yol gösterici nitelik taşımaktadır. Bu husus eğilim belirlemeye yönelik yapılan betimsel çalışmaların önemini artırmaktadır.

“Bilimsel araştırmalar dil ve eğitimde bilimsel ve teknolojik gelişmelerle birlikte ortaya çıkan durumları analiz etmek, problem durumlarını belirlemek, sebep ve sonuçlarıyla ortaya koymakla ve bunlara çözüm yolları sunmak, çağdaş yaklaşım ve metotlar oluşturmak adına oldukça önemlidir. O halde var olan problemleri görmek, analiz etmek, yeni yöntem ve teknikler oluşturmak, eğitim teknolojilerini doğru ve etkili kullanmak adına bilimsel literatürü bilmek, takip etmek gerekmektedir. Ortaya konulan bilimsel araştırmaların analiz edilmesi, doğruya ulaşmak ve eksik olan alanları tespit edip o doğrultuda çalışmalar yapmaya yol gösterir. O nedenle bu tip eğilim araştırmaları durum tespiti yapıp ortaya bir fotoğraf koyarak

alana katkı sağlaması açısından önemli görülmektedir.” (Mutlu, 2018: 1197).

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan çalışmalar incelendiğinde eğilimleri belirlemeye yönelik yapılan araştırma sayısının gittikçe arttığı görülmektedir. Alandaki ilgili çalışmaların birbirini tamamlayıcı nitelik taşıdığı söylenebilir. Alanda eğilimleri belirlemeye yönelik hazırlanmış bazı araştırmalar şu şekildedir:

Biçer (2017) Yabancılara Türkçe öğretimi alanında 2010-2016 yılları arasında yayınlanan makalelerin üzerine bir analiz çalışmasında toplam 191 çalışma incelemiştir. Bu çalışmada; yayınlanan makalelerin yıllara, konularına, yazar sayısına, araştırma desen ve yöntemine, örnekleme/çalışma grubuna, veri toplama araçlarına göre dağılımı analiz edilmiştir.

Aktaş ve Yurt (2015) Türkçe eğitimi alanında yapılan makalelerin özet bölümlerini kapsam yeterliliği açısından inceleyerek özet bölümlerine yönelik bazı eleştiriler yapmışlardır.

Varişoğlu, Şahin ve Göktaş (2013) Türkçe öğretimi alanında yapılan çalışmaların eğilimlerini belirlemeye yönelik içerik analizine tabi tutarak yaptıkları çalışmada alanda yapılan 35 makaleyi incelemiştir.

Çiftçi ve Coşkun (2017) Yabancılara Türkçe Öğretimi alanında yapılan çalışmaların farklı değişkenlere göre tasnifi başlığı altında yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan 365 kitap, 235 tez, 270 makale ve 203 bildiri olmak üzere toplam 1073 akademik çalışmaya ulaşılmıştır. Yapılan bu çalışmada hedef kitle, yıl ve konu dağılımının ne olduğu irdelenmiştir.

Ercan (2014) Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan 181 yüksek lisans tezini çeşitli değişkenliklere göre tasnif etmiştir. Çalışma grubu/evren/örneklem, konu, yıl, yöntem, danışman, ana bilim dalı, eğitim düzeyi, üniversite, veri toplama araçları, veri analiz teknikleri ve öneriler şeklinde incelemiştir.

Coşkun, Özçakmak ve Balcı (2011) yılında yapmış oldukları meta-analiz çalışmayla 1981-2010 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yapılan tezler

tasnif edilmiştir. Bu çalışmada 85 tez; konu, yöntem, hedef kitle, yıllar, enstitü, üniversite ve türlerine göre incelenmiştir.

Erdem vd. (2015) yılında yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan 160 makale anahtar sözcüklerle ilgili incelenmiştir.

Büyükikiz (2014) yılında 147 yüksek lisans tezini; konusuna, yılına, yöntemine ve beceri alanlarına göre tasnif etmiştir.

Alandaki bu çalışmaların her biri alana önemli katkı sağlamaktadır. Bu çalışmalar sayesinde alan araştırmacıları alanda ihtiyaç duyulan konular üzerine çalışmalarını şekillendirmektedirler.

Özetlemek gerekirse Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi veya yaygın ismiyle yabancılara Türkçe öğretimi konusu her geçen gün önem kazanmaya devam eden bir alandır. Türkiye'nin uluslararası alanda kazandığı başarılar tanınırlığını artırmakta, buna paralel olarak yabancıların Türkiye'ye ve Türkçeye ilgileri de artmaktadır.

Günümüzde popüler olan Yabancılara Türkçe eğitimi alanında akademik araştırmalar yapan araştırmacı sayısı ve üzerinde çalışılan konu çeşitliliği son dönemlerde oldukça artmış durumdadır. Bu durum alanda yeni araştırma yapacak araştırmacılarının yayımlanan makale türündeki yayınların eğilimlerini bilmelerini gerekli ve önemli kılmaktadır. Nitekim alanda aynı konu, tür ve yöntem üzerine araştırma yapmak yerine alanda eksik kalan, az çalışılan veya çalışılmayan konular üzerine araştırmalar yapmak daha büyük önem arz etmektedir. Bu bağlamda eğilim çalışmaları yapılan araştırmaların konuları, yayımlandıkları yıllara ve kullanılan metoda göre dağılımları, çalışmaların materyalleri, örnekleme veya çalışma gruplarına (hedef kitleye) göre dağılımı vb. ile ilgili derli bilgiler sunması açısından alana katkı sunmaktadır.

Yazma ve Akademik Yazma

İnsanlık tarihindeki en büyük gelişmelerden biri yazının icat edilmesidir. Yazma, etkili iletişimin yapı taşlarından biridir. Gelişen teknolojiyle birlikte insanlar duygularını, düşüncelerini hayallerini hem yakın çevresiyle hem de

içinde bulunduğu toplumla paylaşırken yazma becerisini tercih edebilmektedir. Bu tercih yazının iletişimde sağladığı avantajlardan ileri gelmektedir.

Yazmak, insanların günlük, mesleki ve akademi yaşamlarında bilgi aktarırken ve yeni şeyler üretme ihtiyacı duyarken önemli bir yere sahip olan bir dil becerisidir. Yazmak, yazılı anlatım becerisi diğer dil becerileri gibi geliştirilebilen bir özellik taşımaktadır.

Aydın'a (2015) göre insan kendisini en doğru şekilde ifade etmek, amaca uygun ürünler ortaya koymak, yazılı anlatım noktasında yeterliliğini geliştirmek için yazar.

Kardaş'a (2018: 18) göre,

“Öğrencilerin yazılı iletişim becerilerini doğru ve etkili olarak kazanmalarında, dilin kurallarını, niteliklerini, inceliklerini ve güzelliklerini fark edip benimsemelerinde, temel becerileri edinmeye yönelik yapılan etkinliklerin önemli bir yer teşkil ettiğini söylemek mümkündür. Günümüzde yazılı bildirişim, insanın temel ihtiyaçları arasında yer alan, kendisi ve yakın-uzak çevresi ile iletişim kurmanın vazgeçilmez aracı olarak kabul edilmektedir. Diğer becerilerin yanı sıra yazma becerisi, toplumları oluşturan geniş halk kitlelerine kazandırılması gereken önemli bir nitelik olmakla birlikte, bunun milletlerin kalkınmasında önemli bir itici güç olduğu kabul edilmektedir.”

Pıllancı (2003) yazılı anlatımın, yakınlarımızla iletişim kurmak için “kişisel”; insanları bilgilendirmek, aydınlatmak, onlara yön gösterip aynı amaçlar doğrultusunda hareket etmelerini sağlamak için “toplumsal”; meslekî hayatta başarılı olmakta yazma zorunluluğu olduğu için “uğraşsal” bir ihtiyaç olduğunu vurgulamaktadır.

Kardaş'a (2018: 19) göre kişisel gelişim sağlanmasında yazının önemli bir yeri vardır. Yazmak, belleğin geliştirilmesi ve bilginin kalıcılığının sağlanması açısından oldukça önemlidir. Çünkü yazının kurallarına uymaya çalışmak, kişiyi belli bir disiplini kazanmaya zorlar. Bu yönüyle yazmanın, zihni uyanık ve diri tutarak geliştirdiğini söylemek mümkündür.

Ungan (2006) de bireylerin hayatın her alanında başarılı olabilmeleri için iyi bir yazılı anlatım becerisine sahip olmalarının önemli bir gereklilik olduğunu ifade etmektedir.

İlgili açıklamalar yazmanın; psikolojik, sosyal, pedagojik ve dil gelişimi için önemli yararları olduğunu göstermektedir. Kişi yazmak suretiyle psikolojik problemlerinden sıyrılabilir ve kendini ifade etmenin rahatlığıyla huzur bulabilir (Kardaş, 2019: 19). Bu nedenlerle toplumu oluşturan bireylerin yazarak anlatma ihtiyaçlarına karşılayabilmeleri için onlara temel düzeyde de olsa bir yazma eğitimi vermek gerekmektedir.

İletişimin etkin olarak kullanıldığı çeşitli meslek gruplarındaki bireylere temel düzeyde yazma eğitimi vermek yeterli gelmeyebilir. Özellikle bilim yuvaları olarak kabul edilen üniversitelerde eğitim veren araştırmacılara üst düzey yazma eğitimi vermek büyük bir ihtiyaçtır. Çünkü üniversitelerde bilim üreten bilim insanları akademik buluşlarını, tespitlerini raporlayabilmek için akademik metin yazma ilkelerini bilmeleri ve raporlarını bu ilkeler doğrultusunda hazırlamaları gerekmektedir.

Akademik metin yazma ilkelerini bilmek ve yazılarda uygulamak bilimle uğraşan her araştırmacının görevleri arasındadır. Türkçe eğitimi alan araştırmacılarının akademik metin yazmanın tüm aşamalarına hem teorik hem pratikte vakıf olmaları büyük önem taşımaktadır. Akademik metin yazma becerisinden yoksun Türkçe eğitimcilerinin alanda dikkat çekici araştırmalara imza atmaları oldukça güçtür.

“Akademik yazma, bireylerin olaylara çok yönlü ve eleştirel bir gözle bakma becerilerini gösterdikleri, düşüncelerini rahat bir şekilde tartıştıkları ve düşüncelerin değişik kaynaklardan yararlanılarak desteklendiği bir yazıdır.” (Tok, 2013: 3).

“Yazma becerilerinin ileri düzeyde kullanıldığı, işlenen konuların bir plân içinde aktarıldığı ve ürünlerin metinsellik açısından bir bütünlük taşıdığı yazma düzeyidir. Bireylerin, lisans ve lisansüstü öğrenim esnasında ürettiği raporlar, makaleler, değerlendirme yazıları, proje ve performans ödevleri gibi yazınsal ürünlerin genel adıdır.” (Aydın, 2015: 14).

Akademik yazı; günlük kullanılan süslü ve mecazlı dilin dışında sözcüklerin terim ve temel anlamlarında kullanılan, herhangi bir konuyla ilgili bir düşüncenin belli disiplinler içerisinde yazıya aktarılması olarak ifade edilebilir.

Türkçe eğitimi alanında hazırlanan akademik metinlerin taşınması gereken ilkelere dikkat çeken araştırma sayısı alanda sınırlıdır. Yabancılara Türkçe öğretimi alanında kaleme alınan akademik metinlerin taşınması gereken niteliklerle ilgili dikkat çekici çalışmalardan biri Tok' a (2012) aittir. Tok (2012) Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde akademik yazma becerilerinin geliştirilmesine yönelik uygulamalı bir çalışma yapmıştır. Doktora tezi olarak hazırlanan bu çalışma alan araştırmacılarının akademik yazma becerilerinin geliştirilmesi gerektiğine vurgu yapan önemli bir çalışmadır. Bir başka çalışmada Tok (2013) Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde akademik yazma ihtiyacı adlı bir makale çalışması yaparak bu konuya dikkati çekmiştir.

Tarnopolsky'e (2005) göre yabancı dil öğretiminde ileri seviye için iki tür öğrenme vardır: a) Pratik amaçlar için kullanılan **işlevsel yazma**, b) **Akademik yazma** şeklindedir. Bu iki tür yazmadan ilki için özel bir beceri gerekemeyebilir fakat akademik yazma için belli bir beceriyle birlikte planlama ve yaratıcı olma becerileri öne çıkmaktadır.

Özellikle akademik camiaya yeni adım atmış kişilerin makale, rapor, proje, tebliğ, kitap vb. çalışmalarında edebi bir dil kullanmak yerine akademik bir dil kullanmak zorundadırlar. Bu yüzden akademik yazmanın önemi ve taşınması gereken özelliklerinin bilinmesi önemlidir. Alandaki akademik metinler incelendiğinde sadece genç akademisyenlerin değil alanda uzun yıllar hizmet veren alan araştırmacılarının da akademik yazma eğitimi almaya ihtiyaç duydukları anlaşılmaktadır.

Akademik Yazının Taşınması Gereken Özellikler

Akademik yazının belli başlı özellikleri vardır. Tok (2013) çalışmasında akademik yazının düşünce temelli, sürece dayalı, amaçlı, belli kuralları olan ve dil yeterliliği isteyen bir yazı türü olduğunu ifade etmiştir.

Akademik yazma, öznel yazı türünde olmayan birçok şeyi bünyesinde barındıran, alıntı yapmaya dayanan, imla ve noktalamaya dikkat edilmesi

gereken, genellikle soyut konular üzerine odaklanan, kendine has kuralları olan ve bu kurallar çerçevesinde uygulanan özel bir yazı türüdür (Bowker, 2007).

Bilimsel eserler, yayım sürecine girene kadar birçok aşamadan geçmektedir. Bu aşamaların her biri için büyük emek ve zaman gerekmektedir. Bu zor süreç sonunda ulaşılan bulguların etkili yazılı metinlerle paydaşlarla buluşması önemlidir.

Akademik yazma, yazım formu belli olan ve belirli kuralları öğrendikten sonra analitik düşünme ve etkili yazma becerisi gerektiren, işlevsel yazma türüne göre öğrenilmesi ve öğretilmesi oldukça zor bir alandır. Çünkü bu yazma türü plan, metodoloji, taslak, özgünlük ve yaratıcılık gibi alanlarda yetkin olmayı gerektirir (Aydın,2015).

Akademik metinleri diğer yazı türlerinden ayıran özellikleri Bowker (2007: 3-4) şu şekilde aktarmaktadır:

- Akademik yazma, kişisel yazılarda olmayan birçok unsuru kapsamaktadır. (Yapısal kurallar, giriş, gelişme ve sonuç paragrafları vb.)
- Akademik yazıların diğer yazı türlerinden bir başka farkı yayımlanmış eserlerden alıntılar yapmaya dayalı olmasıdır.
- Akademik yazılarda gramer ve noktalamaya dikkat edilmelidir. Özellikle yazıyı en son işleyen bireyler, karşıdakinin aktarmak istediğini anlamakta zorluk yaşayabilir.
- Geleneksel olarak akademik konular, somut bir kalıba konulamayacak fikirler ve kavramlar gibi soyut konular üzerine odaklıdır. Fiziksel ortamlarda verilmesi mümkün değildir.
- Akademik yazma, kendine has kural ve uygulamaları olan özel bir yazı türüdür.
- Akademik yazmada kelime, cümle yapıları ve metnin planlanması diğer türlere göre çok daha planlı ve özenli bir şekilde ele alınır.

- Diğer yazma türleri genel okuyuculara hitap ederken akademik yazma alana özgü, dar bir okuyucu kitlesine seslenir.

Akademik metin hazırlama; bilim insanlarının dikkatini çeken bir konunun, bir fikrin, bir problemin akademik dil ve üslupla belli bir disiplin içinde yazıya aktarılması, raporlaştırılması sürecidir, denilebilir. Alanyazın incelendiğinde akademik yazmanın, bilim insanları tarafından farklı şekillerde ifade edildiği görülmektedir.

Tok ve Gönülal (2016) yapmış oldukları çalışmada akademik yazmanın belli başlı kuralları olan ve bazı özellikleri taşıması gerektiğini şu şekilde ifade etmişler; dil ve üsluba dikkat edilerek sözlü ifadeler kullanılmamalı, imla ve noktalamaya dikkat edilmeli, düşünce ve fikirlerin olabildiğince açık olarak ifade edilmeli, hangi türde yazılıyorsa o türe has olan özellikler göz önünde bulundurularak organize edilmeli ve düşüncelerini desteklemek için alıntı yapılmalıdır. Çünkü yazar, alanında yetkin bir hedef kitleye hitap etmektedir.

“Akademik yazmada mümkün olduğunca “ben” şahıs zamirinden kaçınılması gerektiğini ifade etmektedir. Çünkü araştırmayla tespit edilen bilgiler artık öznellikten çıkmış, topluma mal olmaya hazır hale gelmiştir. Yine aynı şekilde edilgen yapıları cümlelerin (“...tespit ettim” yerine “...tespit edildi” vb.) tercih edilmesi okuyucuyla bir mesafenin olması açısından gerekliliktir. Söz sanatları ve mecazlı söyleyişler, günlük dile ait ifadeler, samimi ve içten bir üslûp, hayalsi anlamlar ve devrik cümle yapıları, akademik yazmada yer almaması gereken unsurlardır. Resmî, ciddi ve teknik bir üslûp kullanmak oldukça önemlidir,” (Arnaudet ve Barrett, 1984’den akt. Aydın, 2015: 39).

Akademik rapor veya makalelerin başlıktan başlayarak her bölümünün kendine özgü taşıması gereken nitelikleri bulunmaktadır. Akademik yazma süreci, şu aşamalardan oluşur:

- Yazma Öncesi,
- Planlama,
- Taslağın Oluşturulması,

- Yansıtma
- Akran ve Öğretmen Değerlendirmesi,
- Gözden Geçirme,
- Ek Araştırmalar ve Fikir Üretimi,
- Son Okuma ve Yayınlama (Tok, 2012: 25)

Eğitim bilimleri alanında yayımlanan makale türündeki araştırma yazılarının belli alt boyutları bulunmaktadır. Başlık, yazar bilgileri, Türkçe ve yabancı dilde yazılan özet ve anahtar sözcükler, giriş, yöntem, bulgular, sonuç, tartışma, öneriler, kaynakça ve ekler makale türündeki akademik metnin boyutlarını oluşturmaktadır. Burada sıralanan her boyutun metin olma bağlamında taşınması gereken başlıca nitelikleri aşağıda özetle açıklanmaya çalışılmıştır.

Akademik metinlerde başlığın taşınması gereken özellikler. TDK'nın Türkçe Sözlük'ünde (2011) başlık, "Bir yazının, bir kitabın bölümlerinin başına konulan ve konuyu kısaca tanıtan yazı, serlevha, antet" olarak tanımlanmaktadır. Kısa bir ifadeyle başlık, yazının adıdır.

Bilimsel çalışmaların ilk basamağını oluşturan başlığın, çalışmayı bütün yönleriyle yansıtmının yanı sıra çalışmanın amacını, konusunu ve temel problemiyle örtüşüyor olması gerekir.

Sevim (2019) makale ve tez gibi bilimsel çalışmalar hazırlanırken başlık uzunluğunun en fazla 12-15 sözcük arasında olması ya da elli karakterden oluşması gerektiğini ifade etmektedir.

Kardaş (2019b) akademik metinlerde başlığın taşınması gereken özellikleri şu şekilde sıralamıştır:

- Akademik metinlerde ana başlık birinci düzey başlıktır. Alt başlıklar; ikinci, üçüncü, dördüncü düzey olarak sıralanır ve ana başlıktan farklı yazılırlar.
- Akademik metinlerin başlıklarında kısaltmalara yer vermemek gerekmektedir.
- Akademik metinlerde tercih edilen ana başlığın çalışmanın boyutları hakkında bilgi vermesi gerekir.

- Akademik bir metinde ana başlık okuyucunun ne bulacağını net bir şekilde ifade etmelidir.
- Türkçe yazılan akademik metinlerin ana başlığı, Türkçe ve İngilizce olarak bulunmalıdır.
- Akademik metinde bulunan ana başlık hem amaç hem de problem cümlesiyle örtüşmelidir.
- Akademik bir metinde ana başlığın kısa ve öz olması gerekmektedir. Çalışmanın içeriğine göre başlık uzunluğu değişse de başlığın en fazla 12- 15 sözcükten oluşmasına dikkat edilmelidir.
- Kitap başlıkları, alıcının hafızasında uzun süre kalabilmesi için makale ve tezlere nazaran daha kısa ve öz hazırlanır.
- Akademik metinde ana başlık, çalışmanın temel konusu hakkında okuyucuya bilgi vermelidir.
- Akademik metinlerin başlıklarında yer alan sözcükler ve bağlaçlar yapılan çalışmayı doğru ve etkili bir şekilde yansıtabilmesi açısından dikkatlice seçilmelidir. Aynı sözcük ve bağlaçların tekrar etmemesine dikkat edilmelidir.
- Diğer metin türlerinde olduğu gibi akademik başlıkta gereksiz kavramların yer alması ya da başlıkta olması gereken kavramların olmaması, çalışmada işlenen problemle ilgilenen uzman ya da araştırmacıları yanıltır ve onlara iş yükü oluşturur.
- Akademik çalışmada hangi araştırma yöntemi (nitel, nicel, karma yöntemler) kullanılmışsa başlık oluşturulurken bu durum göz önünde bulundurulmalı, yöntem hakkında bilgi verecek kavramlar tercih edilmelidir.
- Nicel yöntemli çalışmalarda “etki”, “ilişki”, “inceleme” vb. kavramlar çoğunlukla tercih edilmektedir.
- Nitel yöntemli çalışmalarda genellikle üzerinde durulan konuyu yansıtan kavramlara yer verilmektedir.

- Karma yöntemli çalışmalarda ise çalışmanın nicel ve nitel boyutunu veren kavram ve terimler birlikte verilmektedir.

Yazar bilgileri; Araştırmanın başlığı yazıldıktan hemen sonra çalışmayı yapan yazar veya yazarların isimleri yazılır. Her bir araştırmacıyla ilgili bilgi ise ya ismin hemen yanına, ya altına ya da dipnot olarak sayfanın en altına yazılabilir. İsim yazılırken dikkat edilmesi gereken hususlardan biri de akademik kariyeri boyunca sürekli aynı ismi kullanmasıdır. Aksi takdirde araştırmacıların kafalarının karışmasına yol açabilir. İsim ve kurum bilgilerinin yanı sıra muhakkak iletişim bilgilerinin de verilmesi gerekir. Çünkü çalışmada merak edilenlerin cevaplandırılması için bu bilgiye ihtiyaç duyulmaktadır. Birden çok yazarlı makale çalışmalarında en çok emek harcayan yazar ilk yazar olarak yazılır. Bu yazar aynı zamanda makalenin sorumlu yazarıdır. İlk yazardan sonra çalışmaya verilen emek, harcanan enerji oranında diğer yazarlar ikinci, üçüncü, dördüncü... yazar olarak sıralanır. Tüm yazarların iletişim ve kurum bilgilerinin makalede verilmesi gerekmektedir. Makalenin sorumlu yazarının iletişim ve kurum bilgilerinin verilmesi ise bir zorunluluktur.

Akademik metinlerde özet ve anahtar kelimelerin taşınması gereken özellikler. Akademik metinlerde başlıktan sonra gelen özet bölümü bilimsel çalışmaların vitrinidir. Akademik bir metnin bütün boyutları hakkında bilgi veren özet bölümü titizlikle oluşturulmalıdır.

- Özet bölümü de başlık kadar önemli, net ve çalışmayı özetler şekilde olmalı gereksiz anlatımlardan kaçınılarak araştırmacıyı sıkılmamalı ve yorumlara yer verilmemelidir.
- Bir bilimsel raporun özeti, o çalışma ile ilgili olarak okuyucuya temel bilgileri sunacak şekilde hazırlanmalıdır.
- Özet, kısa zaman diliminde okuyucunun çalışmanın içeriğini anlamasını ve bu belgenin onun araştırmasına yönelik olup olmadığına karar vermesini sağlayan genel bir haritadır.

Çünkü literatür taraması yapılırken okuyucu tarafından başlıktan sonra en çok bakılan ikinci kısım araştırmanın özet kısmıdır. Araştırmacı özet bölümünü okuyup aradığını bulursa raporun geri kalan kısmını da okumuş

olacaktır. Bu nedenle özetin akademik yazım ilkelerine uygun hazırlanması gerekmektedir. Dolayısıyla çalışmaların özetleri şu temel hususları içerecek şekilde oluşturulmalıdır: Araştırmanın amacı, yöntemi, çalışma grubu/evren-örneklem/materyali, veri toplama araçları, veri analizi, elde edilen sonuçlar ve önerilerin yazılmasıyla tamamlanmalıdır. Özet bölümü bittikten hemen sonra anahtar kelimeler verilmelidir.

- **Araştırmanın amacı;** Özet bölümünün ilk cümlesidir. Gereksiz ve dolaylı anlatımdan kaçınılarak net ve duru bir ifadeyle bilimsel çalışmanın amacını vermek için yazılır. Ayrıca çalışmanın hem başlığını hem de temel problem cümlesiyle örtüşmelidir.
- **Araştırmanın yöntemi;** Amaç cümlesinden sonra çalışma hangi araştırma yöntemiyle yapılmışsa (nitel, nicel, karma) belirtilmelidir.
- **Araştırmanın çalışma grubu/evren-örneklemi/materyali;** Bilimsel bir çalışma ister nicel yöntemle isterse nitel araştırma yöntemiyle yapılsın var olan problem durum tespit edildikten sonra deney-kontrol gruplarını veya evren-örneklem, materyalin belirtilmesi gerekir. Karma yöntemle yapılmışsa hem nicel hem de nitel çalışma grupları verilmelidir.
- **Veri toplama araçları ve veri analizi;** Çalışmanın verilerini hangi araçlarla toplandığı (tutum, kaygı ölçekleri, görüşme, başarı testleri vb.) ve analiz edilen tekniklerin (içerik analiz, betimsel analiz, t- testi, ANOVA, vb.) ifade edilmesi gerekir.
- **Sonuçlar;** Çalışmada bulgularda elde edilen verilerden yola çıkılarak sonuçların kısa bir şekilde belirtilmelidir.
- **Öneriler;** Çalışmanın sonuçlarında hareketle özet bölümün son cümlesini önerilere ayrılması gerekir.
- **Anahtar kelimeler;** Özet bölümü bittikten sonra hemen altında verilen kısımdır. Anahtar kelimeler bilimsel bir çalışmanın paylaşılması ve ulaşılması bakımından önemli bir

yer tutar. Bu kısımda verilen kelimeler hem amaç hem de başlıkla örtüşmesi hatta aynı kavramlardan seçilmesi gerekir. Başlıkta olduğu gibi anahtar kelimelerin sayısı da önemlidir. Bu sayının 3-5 arası olması gerekir.

Can (2019) da anahtar kelimelerin 3-5 sözcükten oluşması gerekir diye belirtmiştir.

“Anahtar sözcük sayısının genellikle 3 ile 5 arasında olması istenmektedir. Ancak birçok çalışmada bu sözcük sayısının yeterli olmadığı, bu nedenle 3-5 sözcük yerine 3 ile 5 arasında sözcük grubunun kullanıldığı görülmektedir. Çalışmanın bütün boyutları hakkında ipucu verilebilmesi için 3 ile 5 sözcük grubunun anahtar sözcükler bölümünde verilmesi doğru bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir.”(Kardaş, 2019: 120).

Akademik metinlerde giriş bölümünün taşıması gereken özellikler.

Akademik bir metnin giriş bölümü daha önce alanda yapılmış çalışmalarla mevcut çalışmanın konusunun ilişkilendirildiği bölümdür.

“Bu bölümde, önceki çalışmalarla mevcut çalışma arasındaki mantıksal sürekliliği göstermek gerekir. Bunun ardından problem, okuyucuların anlayabilmesi için yeterince açık ve anlaşılır şekilde ortaya konmalıdır. Çalışmaya ilişkin altyapı oluşturulduktan ve problem tanıtıldıktan sonra, problemin çözümündeki yaklaşım ortaya konulmalıdır. Burada, değişkenler tanımlanır ve araştırmanın hipotezleri ve/veya soruları verilir.” (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2018: 296).

Creswell (2013) iyi bir giriş bölümü yazmanın beş bölümünü şöyle ifade etmektedir:

1. Çalışmayı yönlendiren problemleri saptama,
2. Probleme ilgili literatür taraması,
3. Problem hakkında literatürde var olan eksiklikleri belirleme,
4. Bir hedef kitle belirleme ve bu hedef kitle için problemin önemini tespit etme,
5. Önerilen çalışmanın amacını belirleme olarak ifade etmektedir.

Akademik çerçevede ele alınan bir metin bilgiye dayalı, açıklayıcı, iddia ve önermeleri olan, ispatlanabilen ve günlük yaşamdan öte bilime dayanması olarak ifade edilebilir.

Akademik metinlerde yöntem bölümünün taşınması gereken özellikler. Akademik bir çalışmanın anlamlı sonuçlara ulaşabilmesi için izlenen yollara yöntem denir.

Ekiz (2015) yöntemi bir çalışmada hedeflenen sonuca ulaşmak amacıyla belirli bir sistematik süreç takip edilerek izlenen yol olarak ifade eder. Özdamar (2003) ise bilimsel araştırmanın bilimsel yöntemlere göre yürütülen planlı ve programlı akademik bir çalışma olduğunu ve belli kurallara göre, yani planlanarak yürütülmesi gerektiğini belirtir.

Akademik çalışmalara yön veren basamakların neler olması gerektiğini çalışmanın yöntemi ortaya koyar. Bu anlamda nitel, nicel ve karma araştırma yöntemleri hakkında bilgi vermek yararlı olacaktır.

Nitel yöntem; Öznellik ve görecelik paradigmasını bünyesinde barındıran nitel araştırma yöntemi kendini çok farklı disiplinlerin çalışma alanlarında göstermektedir. Marriam (2013) nitel araştırmayı birtakım felsefi yönelim ve yaklaşımları kapsayan bir araştırma türü olarak tanımlar.

- Nitel çalışmalarda konular daha çok “neden” ve “nasıl” üzerinde yoğunlaşır. Çalışmada hedeflenen sonuca ulaşmak için birtakım veri toplama araçları ve tekniklerinden yararlanılması gerekir.
- Nitel araştırma yönteminde veri toplama sürecinde görüşme, gözlem ve doküman inceleme tekniklerinden faydalanılmaktadır. Elde edilen bu verilerin anlamlı bir şekilde sonuçlandırıp değerlendirilebilmesi için uygun ve doğru analiz tekniğinin kullanılması gerekmektedir. Nitel araştırma yöntemiyle elde edilen verilerin kodlaması ve değerlendirilmesinde genel olarak betimsel ve içerik analizi teknikleriyle yapılmaktadır.
- Nitel araştırmada veri analizi analiz için hazırlanan verilerin organizasyonunu, verileri kodlamayı ve kodların bir araya getirilmesiyle temalara indirgemeyi ve sonunda veriyi şekiller, tablolar veya bir tartışma halinde sunmayı içerir. (Creswell, 2013).

Nicel yöntem; Nicel araştırma yönteminin doğasına bakıldığında genellikle elde edilen verilerin sayısal olarak ifade edilmesi ve ölçülebilir olduğu görülmektedir. Yalnız elde edilen verilerin sayısallaşması nitel yönetime göre farklılaşmaktadır. Bu farklılaşmayı Coşkun (2019) elde edilen verilerin istatistiksel işlemlere tabi tutulabilmesi, çalışmanın sonuçlarının genellenebilmesi ve büyük gruplarla çalışma olanağı sunması açısından önemli özellikleri barındırmaktadır, şeklinde ifade etmektedir.

Nicel araştırma yönteminin doğasına bakıldığında literatürde nicel araştırma modellerinin farklı sınıflandırmalarla ele alındığı görülmektedir. Ekiz (2015) nicel araştırmalardaki yöntemleri deneysel yöntem ve survey (tarama) yöntemi olarak iki başlıkta ele alır. Büyükoztürk vd. (2013) ise nicel araştırmaları tarama araştırması, korelasyonel araştırma, nedensel karşılaştırma araştırması, deneysel araştırma, tek denekli araştırma ve meta-analiz olarak sınıflandırır.

Nicel araştırma yöntemlerinde veri toplama aracı olarak genellikle anket, test ve ölçekler kullanılmaktadır. Veri toplama aracıyla elde edilen bu veriler nicel analiz tekniklerine göre anlamlandırılır. Belli başlı analiz teknikleri olarak t-testi, ANOVA, standart sapma, ranj, grafikler, mod, medyan, varyans, korelasyon, basit istatistiksel işlemler vb. kullanılır.

Karma yöntem; Karma yöntemli araştırmalara bakıldığında yapılan çalışmanın doğru sonuca ulaşılabilmesi için hem nitel hem de nicel metodların bir arada kullanıldığı yaklaşımdır. Verileri elde etmek için her iki yöntemden uygun olan veri toplama aracı seçilmeli ve elde edilen verilerin doğru anlamlandırılması amacıyla uygun veri analiz teknikleri kullanılmalıdır.

Akademik metinlerde bulgular bölümünün taşınması gereken özellikler. Akademik metinlerde bulgular kısmı, nicel ya da nitel veri analiz tekniklerine göre belli başlı ilkeler etrafında oluşturulan bölümdür. Bilimsel bir çalışmanın sonuç ve tartışma bölümünün bulgulardan hareket edilerek oluşturulması açısından bu bölüme ayrı bir önem katmaktadır. Akademik metnin en önemli bölümünün bulgular bölümü olduğunu söylemek mümkündür. Çünkü her akademik çalışmanın muhakkak bir çıktısının bir bulgusunun olması gerekmektedir.

Büyüköztürk vd. (2016) bulgular bölümünü gereksiz ayrıntılara girilmeden sonuç bölümünü destekleyecek şekilde yazılması gerekliliğine dikkat çeker. Bu bölümde, çalışma hangi yöntemle ve analiz tekniğiyle yapılmışsa ona uygun bir şekilde araştırmacıların dikkatine sunulması gerekir. Araştırmanın amaç varsa alt amaçlara göre bir düzen içerisinde sunulmalı ve bunlara bağlı olarak alt başlıklar oluşturulmalıdır. Eldeki verilerin daha kolay anlaşılması açısından tablo, grafik, şekil vb. görsellerden yararlanılmalıdır. Verilen bilgilerin ham olmamasına dikkat edilmesi gerekir ayrıca kişisel yorumlardan kaçınılmalı tartışmaya yer verilmemelidir.

Kardaş (2019: 192-195) Türkçe eğitimi alanındaki akademik metinlerin bulgular bölümünün taşıması gereken özellikleri şu şekilde özetlemektedir:

- Akademik metnin diğer yazma aşamalarında olduğu gibi bulgular bölümünde de APA (American Psychological Association) ilkeleri dikkate alınmalıdır.
- Özellikle lisansüstü tezlerin bulgular başlığının hemen altında, ilgili araştırma bulgularının sunulduğu biçimi ve başlığı altında yer alacak alt başlıklar hakkında kısa bilgilendirmeler yapılır.
- Nitel, nicel veya karma yöntemli bilimsel araştırmalarda ulaşılan sonuçlar, araştırma sorularına ve soruların sırasına uygun olarak ilgililerin dikkatine sunulur.
- Çalışmada elde edilen bulguların araştırma sorularıyla örtüşecek şekilde mantıklı, anlamlı bir düzen içinde verilmesi; ilgililerin zamanlarını verimli kullanmalarını ve bulgulardan istedik düzeyde yararlanmalarını sağlaması açısından önemlidir.
- Bulguların daha kolay, açık-net anlaşılması ve akılda uzun süre kalmasını sağlamak için tablo, grafik, diyagram, şekil, resim vb. görsellerden yararlanılır/yararlanılmalıdır.
- Kullanılan tablo, grafik, diyagram, şekil, resim vb. görsellerin bulgular için uygun olması önemlidir. Görsellerin sözel veya sayısal verileri desteklemesi gerekmektedir.

Ancak bu sayede değişkenler arasındaki ilişki görsel bir forma dönüştürülebilir.

- Akademik metinlerde tablo ve grafik dışındaki görsellerin tümü şekil olarak adlandırılır. Kullanılan tüm şekillere metin içinde atıf yapılmalıdır.
- Bulguların sunumunda tablo veya grafik kullanılacaksa bunların her birine bir numara ve isim verilmeli, tablo ve grafikler bahse konu olan bağlam içerisinde yer almalıdırlar.
- Bulgular resimlerle desteklenecekse, kullanılacak resimlerin çözünürlüğünün yüksek ve bulgular hakkında bilgi verici nitelikte olmasına dikkat edilmelidir.
- Araştırmada elde edilen istatistiksel veriler tablolar içerisinde sunulur. Tabloda verilen tüm verilerin metin olarak tekrar yazılmasına gerek yoktur. Bunun yerine varsa aritmetik ortalama ve verilerin istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığı gerekçeleriyle birlikte aktarılabilir.
- Tablolarda simgelerle karşılanan veriler bulunmaktadır. Bu simgelerin hangi veriyi karşıladığı belirtilmelidir. Ör. Sx simgesinin standart hata, S simgesinin standart sapma, N simgesinin katılımcı sayısı, t simgesinin parametrik testlerden t-testini temsil ettiği vb. bilgiler kısaltmalar bölümünde verilmelidir.
- Bulgular; yanlış anlama ve yorumlamalara meydan vermeyecek şekilde, olabildiğince açık ve net ifade edilmelidir. Dolaylı ve süslü anlatımlardan kaçınılmalıdır.
- Bulgular bölümünde denencelere/hipotezlere hizmet etmeyen veriler de açık-net olarak verilmelidir.
- Bilimsel araştırmalarda denencelerin doğrulanması, bulgularla desteklenmesi elbette oldukça önemlidir. Ancak doğrulanmayan, verilerle desteklenmeyen bulguların da paylaşılması, benzer konularda yapılacak akademik

araştırmalarda amaçlara hizmet eden sonuçların alınmasına katkı sunacaktır.

- Bazı akademik metinlerde söz konusu bölüm isminin “Bulgular ve Yorum” şeklinde yer aldığı ve bulguların yorumlarla sunulduğu bilinmektedir. Bu duruma bir açıklık getirilmelidir. Nitekim akademik metnin hem bulgular hem de sonuç bölümlerinde aynı yönde yorumlara yer verilmesi, ilkelere uyulmadığı ve tekrara düşüldüğü için pek doğru bir uygulama değildir.
- Bulgular bölümünde, sonuç bölümünün aksine bulgularla ilgili yorumlar yapılmadığı ve alan yazındaki diğer çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırılmadığı için çok az sayıda atıf yer alır.

Akademik metinlerde sonuç bölümünün taşınması gereken özellikler.

Akademik metinlerin sonuç bölümü, bulgular bölümünden yola çıkılarak elde edilen bilgilerin sunulduğu bölümdür. Sonuç kısmı yazılırken bulgular bölümündeki verilerin tekrar edilmemesine dikkat edilmeli, kısa anlaşılır bir şekilde özetlenmelidir. Özkaya vd. (2012) bu bölümde dikkat edilmesi gereken özelliklerden birisi de verilerin tekrar edilmemesidir. Buradaki amaç bulguları özetlemektir.

Akademik metinlerde tartışma bölümünün taşınması gereken özellikler. Çalışmada elde edilen verilen yorumlandığı bu bölümde çalışmanın bulgularından yola çıkılarak daha önce yapılmış benzer çalışmaların kendi çalışmasını destekleyip desteklemediğini ve olası sonuçlarıyla birlikte sunulduğu kısımdır. Tüm yapılan bu değerlendirmeler eldeki sonuçlara bakarak yapılmalıdır. Tartışma bölümü çalışmanın eksik ve güçlü yanlarını belirterek ilgili alanyazına katkısı sunan bölümdür. (Kökdemir vd. 2004).

Akademik metinlerde öneriler bölümünün taşınması gereken özellikler. Bilimin sistematik ve birikimli bir şekilde ilerlediği gibi bilimsel çalışmalarda aynı şekilde ilerlemektedir. Bilimsel çalışmalarda yer alan “öneriler” kısmı daha sonra alan yazında yapılacak çalışmalara ışık tutar.

Öneriler, araştırmacının problemin çözüme yönelik önerilerini sıralayabileceği, çalışmasında yer veremediği fakat problem durumun çözümlü için yapılmasını gerekli gördüğü daha sonra alanda yapılacak çalışmaların neler olabileceğine dair bilgilerin verildiği bölümdür. (Düztepe, 2004).

Bu bölümde yapılacak öneriler elde edilen sonuçlar doğrultusunda hem benzer çalışmalara yön vermek hem de çalışmanın eksik kalan kısmını ortaya koyarak daha güçlü çalışmalar yapılmasına vesile olmaktadır.

Akademik metinlerde kaynakça ve atıf bölümünün taşınması gereken özellikler. Bilimsel yazılarda kaynak gösterme sistemli bir şekildedir. Ülkelere ve disiplinlere göre farklılık gösterebilmektedir. Bu farklılıklar yetkili organlarca belirlenir.

Bir raporda şu ya da bu şekilde yararlanılan kaynakları, yazarlarını onure etmek ve yayın haklarını gözetmek bakımından verilmesi (citation) gerekir. Kaynak göstermede özellikle tezlerde en çok kullanılan iki yaklaşımlı vardır. Bunlardan geleneksel olanı bir kaynağın metinde “dipnot” biçiminde, raporun son bölümünde ise “kaynakça-bibliyografya” biçiminde gösterilmesidir. İkincisi ve giderek tercih edileni ise metinde “parantezli kaynak-Parentetical Reference”ın, raporun en sonunda ise “kaynakça listesi-Reference List” biçiminin kullanılmasıdır.” (Balcı, 2018: 352).

Farklı alanlara göre kaynak gösterme yöntemlerinden bazıları aşağıda sunulmuştur.

APA: American Psychological Association (Amerikan Psikoloji Birliği) kelimelerinin baş harflerinden gelen APA formatı, akademik çalışmalarda en sık kullanılan kaynakça gösterim yöntemlerinden biridir. Akçay (2019:231-233) APA atıf biçimini şu şekilde aktarmaktadır:

Kitaba atıf yapma: Yazarın Soyadı, Yazarın Adının Baş Harfleri.(Yayımlandığı Yıl). *Kitabın adı* Yayımlandığı Yer: Yayımlayan Yayınevi

Örnek: Banarlı, N. S. (2011). *Türkçenin sırları*. İstanbul: Kubbealtı Yayınları.

Kitap bölümlerine atıf yapma; Yazarın soyadı, Yazar adının ilk harfi. (Yıl). Bölüm başlığı. Editörün adının ilk harfi. Soyadı (Ed.). Kitabın başlığı içinde (sayfa aralığı). Yayın yeri: Yayınevi.

Örnek: Akçay, A. (2018). Düşünceyi geliştirme yolları. M. N. Kardaş, R. Koç (Ed.). *Kuram ve uygulamada Türk dili I içinde* (s.107-123). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

Dergi: Yazar soyadı, Yazar adının ilk harfi. (Yıl). Yazının başlığı. *Yayın Bilgisi, Cilt (Sayı), Sayfa numarası.*

Örnek: Aydın, İ. S. ve Pehlivan, A. (2010). Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmen ve öğrenci kavramlarına ilişkin kullandıkları metaforlar. *Turkish Studies*, 5(3), 818-842.

Kongre ve sempozyumlara atıf yapma; Sunan kişinin soyadı, Sunan kişinin adının ilk harfi (Yıl, Ay). *Sunum başlığı.* Kongre veya Sempozyumun adı sunulan bildiri, Yer bilgisi.

Örnek: Uğur, E. ve Koç, M. (Eylül, 2018). Öğretmen adaylarının psikolojik esneklik düzeylerinin incelenmesi. II. Uluslararası Eğitim Araştırmaları ve Öğretmen Eğitimi

Kongresinde sunulan bildiri, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın.

Yüksek lisans ve doktora tezlerine atıf yapma; Yazarın Soyadı, Yazar adının ilk harfi (Yıl). *Yüksek lisans veya doktora tezinin başlığı* (Yayımlanmamış doktora tezi/yüksek lisans tezi). Kurum adı, Yer bilgisi.

Örnek:Aldemir, A. (2004). *Öğretmen adaylarının bilgi okuryazarlığı düzeyleri üzerine bir araştırma: Sakarya üniversitesi örneği.* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Ankara.

Çevrimiçi kaynaklara atıf yapma; Haber, kurum veya içeriğin başlığı. (Yıl, Gün). Erişim adresi:<http://xx.xxx.xxxxxxxx> (Er. Tarihi).

Örnek: MEB, öğretmenlere 45 kitap, 50 film önerdi. (2018, 7 Eylül). Erişim adresi:<http://www.milliyet.com.tr/meb-ogretmenlere-45-kitap-50-egitim-2738259/> (Er. Tar. 20.20.2020)

CHICAGO: Chicago Üniversitesi tarafından ilk olarak yayınlanan bu kaynak gösterme yöntemi, sosyal ve beşeri bilimler alanlarında sıklıkla kullanılmaktadır. 2010 yılında 16. baskısı yapılmıştır.

Örnek: Soyad, Ad. *Eser adı*. Eserin basıldığı yer/şehir: Yayımlayan kuruluş, Yayım yılı, Sayfa sayısı

MLA: MLA sistemi, Modern Language Association (Modern Dil Birliği) tarafından hazırlanmıştır. Metin içinde yazar ve sayfa numarası bilgisini tavsiye etmektedir. 2016 yılında 8. baskısı yapılmıştır. Çoğunlukla edebiyat, dil, sanat, felsefe ve tarih gibi sosyal ve beşeri bilimlerde kullanılmaktadır.

Örnek: Soyadı, Adı. *Kitabın Başlığı*. Basım Yeri: Yayınevi, Basım Tarihi.

Atıf, çalışmada seçilen konu ile ilgili daha önceden yapılmış bilimsel çalışmaların yazarına kendi çalışmasında araştırma yapanı yönlendirmesidir. Bunun da bazı sebepleri vardır.

Garfield (1965) bu sebepleri şöyle sıralamıştır:

- Daha önce yapılan çalışmaların okunmasını sağlamak,
- Konuyla ilgili iddia ve önermesini doğrulamak veya daha önceki çalışmaların eleştirisini yapmak,
- Belirtilen kavramlarla ilgili orijinal kaynağı tanıtmak,
- İlgili çalışmayı yansıtarak bunlara saygı göstermek,
- Çalışmada kullanılan verinin doğruluğunu ve gerçekliğini kanıtlayabilmektir.

Bölüm 3

Yöntem

Çalışmanın bu bölümünde, çalışmada izlenen yol, araştırmanın modeli, araştırmanın çalışma grubu/evren-örnekleme/materyali, veri toplama araçları, verilerin toplama şekli, veri toplama araçlarının geçerliliği ve veri analiz tekniği ile ilgili bilgiler verilecektir.

Araştırmanın Modeli

Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi alanında yapılan makalelerin eğilimleri ve bu makalelerin akademik metin hazırlama ilkeleri açısından incelendiği bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Nitel yöntemlerden “Doküman İncelemesi” yapılmıştır.

“Nitel araştırma; davranışları gözleme, katılımcılarla mülakatlar ve doküman incelemesi gibi nitel veri toplama yöntemleri yoluyla verilerin toplandığı ve bulguların bütüncül olarak ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma şeklinde ifade edilir.” (Creswell, 2016).

Doküman incelemesi, araştırılması planlanan olgular hakkında veri sağlayan yazılı/basılı materyallerin incelenmesini ifade eder. “Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olaylar hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar.” (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 187).

“Nitel araştırmalar alandan toplanan nitel veriler üzerine inşa edilir. Bu bağlamda nitel veri “Olgusal olmayan tüm veriler bu kapsamda değerlendirilir. Bu veriler, öznel olup ayrıca veri üzerinde yorumlamalar gerektirir. Pek çok psikolojik ve sosyolojik özellik bu türden verilerle tespit edilebilir.” (Karasar, 2017).

Araştırmanın Materyali

Bu çalışmanın materyalini 2005-2019 yılları arasında yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makaleler oluşturmaktadır. Tam metnine ulaşılabilen 582 makale veri toplama araçlarındaki maddeler çerçevesinde incelenmiştir.

Veri Toplama Süreci

Alan yazın taraması yapılarak ulaşılan makaleler ULAKBİM, GOOGLE AKADEMİ, GOOGLE ve Dergi Park veri tabanları taranarak 2005-2019 yılları arasında Türkçe olarak yazılan ve tam metnine ulaşılan materyaller dâhil edilmiştir. Literatür taraması yapılırken anahtar kelime olarak “Yabancılara Türkçe Öğretimi, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi, Türkçenin ikinci dil olarak öğretilmesi” kelimeleri kullanılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verilerinin toplanmasında iki farklı veri toplama aracı kullanılmıştır.

Makalelerin Eğilimlerini Belirleme Formu. Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin eğilimleri belirlemeye yönelik “Makalelerin Eğilimlerini Belirleme Formu” kullanılmıştır. Form oluşturulurken, Sözbilir ve Kutu (2008) tarafından geliştirilen form esas alınmış, araştırmacı tarafından form üzerinde birtakım değişiklikler yapıldıktan sonra alan uzmanlarının görüşlerine sunulmuştur. Uzman görüşleri doğrultusunda son şekli verilen formda dört temel madde yer almıştır:

1. Makalelerin yayımlandıkları yıllara (2005-2019) göre dağılımı,
2. Makalelerin yöntemlerine (nitel, nicel ve karma araştırma yöntemleri) göre dağılımı,
3. Makalelerin çalışma grubuna, evren-örneklem veya materyallerine göre dağılımı,
4. Makalelerin konusuna göre dağılımı,

Belirlenen yıl aralıklarında yayımlanan ve tam metnine ulaşılan makalelerin eğilimleri bu maddeler göz önünde bulundurularak incelenmiştir.

Makale Kontrol Formu. Toplanan verilerin Akademik Metin Hazırlamaya Uygunluğunun belirlemek için araştırmacı tarafında “Makale Kontrol Formu” geliştirilmiştir. Geliştirilen form; başlık, özet, yazar, anahtar kelime, giriş,

yöntem, bulgular, sonuç, tartışma, öneriler, kaynakça ve atıf olarak 12 alt kategoriden oluşturulmuştur.

Formun geliştirilmesi sürecinde akademik hazırlama ilkelerine vurgu yapan alanyazındaki akademik çalışmalar taranmıştır. İlgili akademik metinler ve farklı dergilerin makale kontrol formları incelenerek madde havuzu oluşturulmuştur. Oluşturulan madde havuzu 12 alt kategoride sınıflandırılmıştır. Formun bu çalışma için geçerliğini belirlemek için Türkçe eğitimi alanında uzman beş farklı akademisyene form e-posta yoluyla ulaştırılmıştır.

Alan uzmanları formu inceleyip gerekli gördükleri düzeltme, eklemelerle ilgili dönüt sağlamışlardır. Alan uzmanlarının tüm dönütleri incelenmiş, gerekli görülen düzeltmeler yapılmış ve forma son şekli verilmiştir. Taslak formda yer alan 61 madde alan uzmanlarının görüşleri doğrultusunda 56 maddeye düşürülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen bu “Makale Kontrol Formu” kullanılmıştır.

Uzman görüşleri doğrultusunda son şekli verilen makale kontrol formu Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1

Makale Kontrol Formu

Boyutlar	Maddeler	Uygun		Uygun değil	
		(f)	%	(f)	%
Başlık	1	Uzunluğu (En fazla 12-15 sözcük)			
	2	Açıklığı-Netliği			
	3	Çalışmanın problemiyle örtüşmesi			
	4	Çalışmanın amacını yansıtması			
	5	Çalışmanın konusunu vermesi			
	6	Anahtar sözcükleri barındırması			
Yazar/lar	7	Yazar/ların unvan ve isimlerini vermesi			
	8	Yazar/ların iletişim bilgilerini vermesi			
	9	Yazar/ların kurum bilgilerini vermesi			
Özet	10	Çalışmanın amacını vermesi			
	11	Çalışmanın yöntemini vermesi			
	12	Çalışma grubu/evren-örneklem/materyalini vermesi			
	13	Veri toplama aracı hakkında bilgi vermesi			
	14	Veri analizi hakkında bilgi vermesi			

	15	Çalışmanın sonuçları hakkında bilgi vermesi
	16	Çalışmanın önerileri hakkında bilgi vermesi
Anah tar Keli mele	17	Sözcük sayısı (3-5 sözcük)
	18	Çalışmada sık tekrar eden kavramlardan seçilmesi
Giriş	19	Çalışma konusunu vermesi
	20	İlgili literatürü vermesi
	21	Problem durumunu vermesi (literatürdeki eksikliği/yetersizliği)
	22	Çalışmanın literatürde alacağı yeri (önemini) vermesi (iddia)
	23	Özgünlüğü hakkında bilgi vermesi
	24	Çalışmanın ana amaç ve varsa alt amaçlarını vermesi (hipotez)
	25	Yöntemi (nitel/nicel /karma) tanıtması
	26	Desenini/teknikliğini tanıtması
	27	Çalışma grubu/evren-örneklem/materyalini tanıtması
	28	Veri toplama araçlarını tanıtması
Yöntem	29	Veri toplama şeklini tanıtması
	30	Deneysel çalışmalarda deney-kontrol gruplarındaki uygulama süreçleri hakkında bilgi vermesi
	31	Veri analiz teknikleri hakkında bilgi vermesi
	32	Veri toplama araçlarının geçerliği ve güvenilirliği hakkında bilgi vermesi
	33	Veri analiz süreci hakkında bilgi vermesi
	34	Temel problem/cümle/sorularına uygun verilmesi
	35	Bulguların amaçları/hipotezleri destekleyip desteklemediğinin işlenmiş olması
	36	Alt problem/cümle/sorularına uygun verilmesi (varsa)
	37	Çalışmanın yöntemine uygun sunulması
	38	Çalışmanın veri analiz tekniklerine uygun sunulması
Bulgular	39	Bulguların analizler sonucunda elde edilmiş olması (ham olmaması)
	40	Bulguların açık-anlaşılır sunulmuş olması
	41	Bulguların tablo, grafik, diyagram, şekil, resim vb. görsellerle sunulması/desteklenmiş olması
	42	Bulgularla ilgili kişisel yorumlara yer verilmemiş olması
	43	Tartışmaya yer verilmemiş olması
	44	Çalışmanın problem sorularına/cümlelerine uygun olarak sunulmuş olması
Sonuç	45	Bulgular bölümündeki verilere dayalı

		olması
	46	Bulguları özetler nitelikte olması
	47	Tekrara yer vermemesi
Tartışma	48	Sonuçların yorumlanmış olması
	49	Sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla karşılaştırılmış olması
	50	Sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla desteklenip desteklenmediğinin ortaya konulması,
	51	Ulaşılan sonuçlar literatürdeki araştırmalarla desteklenmiyorsa olası nedenlerinin açıklanmış olması
Öneriler	52	Çalışmada ulaşılan sonuçlara dayalı olması
	53	Çalışmanın muhataplarına yönelik olması
Kaynakça	54	Kaynakça kısmı uluslararası uygun bir alıntı sistemine uygun yapılmış olması (APA, MLA, CHICAGO)
	55	Hangi uluslararası sisteme göre yapılmışsa, bu yönde birlik sağlanmış olması
Atrif	56	Metin içi atıfların uluslararası atıf biçimine (APA, MLA, CHICAGO) uygun

Makale kontrol formu kullanılarak lisansüstü düzeyde akademik yazma eğitimi veren bir alan uzmanı ile birlikte aynı makale çalışmaları incelenmiştir. İnceleme sonunda alan uzmanının yaptığı inceleme ile araştırmacının yaptığı inceleme karşılaştırılmıştır. Alan uzmanı tarafından araştırmacının eksikleri, hataları ile ilgili dönüt sağlandıktan sonra başka makale metinleri üzerinde yine bir inceleme çalışması yapılmıştır. Bu incelemeden sonra araştırmacı 582 makaleyi Makale Kontrol Formunu kullanarak incelenmiştir. Makale inceleme sürecinde tereddüt edilen konularda alan uzmanına danışılmış, alan uzmanının yönlendirmeleri ile çalışma verileri raporlanmıştır.

Verilerin Analizi

Veri analizi akademik araştırmaların önemli basamaklarından birini oluşturmaktadır. Akademik süreçlerde elde edilen ham verilerin analiz edilmesi ve ilgililerin anlayacağı şekilde raporlanması önemli bir husustur. Creswell'e (2016) göre "araştırmacılar genel olarak veri analizi ile metin ve görsel verilerin analizi için olan yaklaşımları özdeşleştirmektedirler. Ama analiz süreci bundan

çok daha fazlasıdır. Analiz süreci verilerin organizasyonunu, veri tabanının ön okuma işleminden geçirilmesini, temaları/ ana verileri kodlama ve organize etmeyi, veri sunumunu ve bunları yorumlamayı içermektedir.”

Araştırmada elde edilen veriler nitel araştırma tekniklerinden betimsel analiz teknikleri kullanılarak analiz edilmiştir. Basit istatistik tekniklerinden frekans(f) ve yüzde (%) kullanılarak çözümlenmiştir.

Yıldırım ve Şimşek, (2016) betimsel analiz yöntemini şu şekilde açıklamaktadır: Betimsel analizde, görüşülen ya da gözlenen bireylerin görüşlerini çarpıcı bir biçimde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sık sık yer verilir. Bu tür analizde amaç, elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır. Bu amaçla elde edilen veriler, önce sistematik ve açık bir biçimde betimlenir. Daha sonra yapılan bu betimlemeler açıklanır ve yorumlanır, neden-sonuç ilişkileri irdelenir ve birtakım sonuçlara ulaşılır. Ortaya çıkan temaların ilişkilendirilmesi, anlamlandırılması ve ileriye yönelik tahminlerde bulunulması da, araştırmacının yapacağı yorumların boyutları arasında yer alabilir.

Doküman incelemesiyle elde edilen verileri çarpıcı bir biçimde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sık sık yer verilmiştir.

Bu çalışmada, makaleler önce eğilimler bağlamında detaylı bir şekilde incelenmiş elde edilen veriler eğilim belirleme tablosuna uygun olarak frekans ve yüzdeler işlenmiştir. İkinci aşamada çalışmalar “Makale Kontrol Formu” ışığında makaleler tek tek incelenmiş ve fişlenmiştir. Elde edilen veriler formun boyutları ve boyutlar altında yer alan maddeler bağlamında tek tek çözümlenip frekans ve yüzdeler halinde forma işlenmiştir. Forma işlenen veriler tekrar gözden geçirilerek tasnif edilmiştir. Son aşamada tablolara aktarılmış ve açıklanmıştır.

Tablolarda verilerin frekans ve yüzde değerleri paylaşılmıştır. Frekans dağılımı; belli bir değişkene ait her bir verinin yinelenme (f) sayısını gösteren bir tanımlamadır. Karasar'a (2017) göre “frekans tek tek toplanmış ve üzerinde herhangi bir işlem yapılmamış verileri daha anlaşılır yapmak için çıkarılan dağılımdır. Yüzdeler ise; belli bir dağılımda, belli bir ölçümün öteki ölçümlere göre yerini belirlemek için kullanılan nokta değerdir.” (Karasar, 2017).



Bölüm 4

Bulgular ve Yorum

Bu bölümde araştırmanın problem sorularına bağlı olarak elde edilen bulgular verilmiştir. Yabancılara Türkçe Öğretimi/Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi alanında yayımlanan ve tam metnine ulaşılan makale türündeki akademik yazıların eğilimleri ve akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğu ile ilgili ulaşılan veriler tablolandırılmış, yüzde ve frekans değerleri hesaplanmış ve bulgular açıklanarak ilgililerin dikkatine sunulmuştur.

Yabancılara Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanan Makale Türündeki Akademik Araştırma Yazılarının Eğilimleri Nedir? Problem Sorusu İle İlgili Ulaşılan Bulgular

Çalışmanın bu bölümünde 2005-2019 yılları arasında yayımlanan ve tam metnine ulaşılan 582 araştırma makalesinin yayım yılı, yöntemi/teknigi/deseni, konusu ve çalışma grubu/örnekleme/materyali ile ilgili eğilimleri frekans ve yüzde değerleri verilerek açıklanmıştır.

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin yıllara göre dağılımına yönelik bulgular. Makalelerin 2005-2019 yılları arasında yayımlandıkları yıl bilgisi ve yayın sayısına ilişkin bulgular Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2

Makalelerin Yayımlandıkları Yıllara Dağılımına Yönelik Bulgular

Yıllar	Yıllara Dağılım (f)	Yıllara Dağılım (%)
2005	6	1.02
2006	5	0.85
2007	3	0.51
2008	5	0.85
2009	7	1.19
2010	14	2.38
2011	11	1.87
2012	19	3.23
2013	44	7.48

2014	70	11.9
2015	101	17.35
2016	57	9.69
2017	72	12.24
2018	83	14.11
2019	85	14.45
Toplam	582	99.10

Bir alanda yayımlanan çalışmaların yıllara göre dağılımı araştırmacılara hangi alanda çalışmaları gerektiği konusunda fikir veren bir husustur. Tablo 2 'de yabancılara Türkçe eğitimi alanında 2005-2019 yılları arasında yayımlanan makale yayınlarının yıllara dağılımı görülmektedir.

Tablo incelendiğinde küçük frekanstan büyük frekansa doğru yayınların yıllara dağılımının; 2007'de 3 (%0,51), 2006'da 5 (%0,85), 2008'de 5 (%0,85), 2005'te 6 (%1,02), 2009'da 7 (%1,19), 2011'de 11 (%1,87), 2012'de 19 (%3,23), 2013'te 44 (%7,48), 2016'da 57 (%9,69), 2014'te 70 (11,9), 2017'de 72 (%12,24), 2018'de 83 (%14,11), 2019'da 85 (%14,45) ve 2015'te 101 (%17,17) şeklinde olduğu anlaşılmaktadır.

Makale çalışmalarının yıllara göre dağılımı incelendiğinde en az yayın yapılan yıllar 2005-2012 yılları olduğu anlaşılmaktadır. En yoğun çalışmaların yapıldığı yıllar ise 2013-2019 yılları olduğu görülmektedir. Son yıllarda yabancılara Türkçe eğitimi alanında fazla araştırma yapılması, Türkiye'de hemen her üniversite bünyesinde misafir öğrenciler için A1, A2, B1, B2, C1 ve C2 düzeylerinde Türkçe eğitimi veren Türkçe Öğretim Merkezleri (TÖMER)'nin açılması ve öğrenci kabul etmesi, Türkiye Maarif Vakfı (TMV) ve Yunus Emre Enstitüsü'nün yurt içi ve yurt dışında Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi için yapılan faaliyetlerini yoğunluk kazanmasıyla açıklanabilir.

Son yıllardaki yayınların nicelik bakımından artış göstermesinin bir diğer nedeninin Türkçe eğitimi alanında yetişen ve yetişmekte olan akademisyen sayısının önemli artış göstermesi, üniversitelerin lisansüstü programlarında

Yabancılara Türkçe Eğitimi alanında öğrenci kabul edilmesi ve bu yönde derslerin okutulması olduğu söylenebilir.

Yabancılara Türkçe eğitimi alanın yayımlanan makale sayısı son yıllarda artış gösterse de alanın uzun yıllar ihmal edildiği düşünüldüğünde mevcut araştırma sayısının yeterli olmadığı söylenebilir. Yabancılara Türkçe eğitimi alanında nitelikli olmak kaydıyla daha fazla araştırma yapmakta yarar bulunmaktadır. Nitekim alanda yapılan her akademik araştırma alana az da olsa katkı sağlayacaktır.

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin yöntemlerine göre dağılımına yönelik bulgular. 2005-2019 yılları arasında yayımlanan makalelerin yapıldıkları yönetime ilişkin bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3

Makalelerin Yöntemlerine Yönelik Bulgular

Yöntem	(f)	%
Nitel	476	81.78
Nicel	71	12.19
Karma	35	6.01
Toplam	582	99.98

Tablo 3'te yabancılara Türkçe eğitimi alanında 2005-2019 yılları arasında yayımlanan makalelerin yöntemlerine göre dağılımı görülmektedir.

Tablodaki veriler incelendiğinde makalelerin 476'sının (%81.78) nitel, 71'inin (%12.19) nicel ve 35'inin (%6,01) ise karma yönetime göre hazırlandığı anlaşılmaktadır. Tablodaki verilerden hareketle nicel yöntemle yapılan çalışmaların nitel araştırma yöntemine göre az sayıda yapıldığı görülmektedir.

Genellikle araştırmacılar tarafından veri çeşitliliğini artırmak amacıyla yapılan karma yöntem, hem nitel hem de nicel çalışmalarla kıyaslandığında nicelik olarak az sayıda olduğu dikkat çekmektedir.

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin konularına göre dağılımına yönelik bulgular. 2005-2019 yılları arasında yayımlanan makalelerin yapıldıkları konulara ilişkin bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4

Makalelerin Konularına Göre Dağılımına Yönelik Bulgular

Makale/ Konu	(f)	%
Okuma	42	7.21
Yazma	66	11.34
Konuşma	39	6.70
Dinleme	15	2.57
Dil bilgisi	143	24.57
Diğer	277	47.59
Toplam	582	99.98

Makalelerin konu dağılımına ilişkin veriler, araştırmacılara hangi konularda daha çok çalışmanın yapıldığıyla ilgili fikir veren bir husustur. Tablo 4'te yabancılara Türkçe eğitimi alanında 2005-2019 yılları arasında yayımlanan makalelerin konularına göre dağılımı görülmektedir.

Konu dağılımına ilişkin verilere bakıldığında en az çalışmanın f=15 (%2.57) dinleme alanında çalışma yapıldığı, konuşma f=39 (%6,70), okuma f=42 (%7,21), yazma f=66 (%11,34) ve dil bilgisi f=143 (%24.57) olarak belirlenmiştir. Yabancılara Türkçe öğretimi alanında sayısal olarak konuşma, dinleme ve okuma öğrenme alanlarında yetersiz sayıda makalenin yapıldığı söylenebilir.

En fazla çalışmanın ise f=277 (%47.59) “diğer” konularda yapıldığı görülmektedir. “Diğer” kategorisi altında; materyal hazırlama, ders kitabı incelemeleri, bibliyografya, ihtiyaç analizi, kültür, yabancılara Türkçe öğretimi tarihi, alan yazı araştırmaları, yöntem denemeleri vb. gibi çalışmalar yer almaktadır.

Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin çalışma grubu, evren/örneklem/materyaline göre dağılımına yönelik bulgular. 2005-

2019 yılları arasında yayımlanan makalelerin yapıldıkları çalışma grubu, evren/örneklem/materyaline ilişkin bulgular Tablo 5'de verilmiştir.

Tablo 5

Makalelerin Çalışma Grubu, Evren/Örneklem/Materyaline Göre Dağılımına Yönelik Bulgular

Çalışma Grubu/ Evren- Örneklem/ Materyal	(f)	%
İlkokul	8	1.37
Lise	7	1.20
Lisans	67	11.51
Kurs	171	29.38
Öğretmen	50	8.59
Diğer (materyal)	279	47.93
Toplam	582	99.98

Tablo 5'te yabancılara Türkçe eğitimi alanında yapılan makalelerin çalışma grubu, evren/örneklem ve materyaline ilişkin veri dağılımı görülmektedir.

Tablo incelendiğinde en küçük frekanstan en büyük frekansa doğru dağılım sırasıyla; lise f=7 (%1,20)e, ilkokul f=8 (%1,37), öğretmen f=50 (%8,59), lisans f=67 (%11,51), Özel kurs f=171 (%29,38)ve diğer f=279 (%47,93) şeklinde olduğu anlaşılmaktadır.

Bazı çalışmalar, çalışma grubu, evren/örneklem ve materyal olarak birden çok özellik taşıdığından dolayı bu yöndeki bulgular "diğer" kategorisi altında belirtilmiştir.

2005-2019 yılları arasında yayımlanan makalelerin yapıldıkları çalışma grubu, evren/örneklem/materyaline ilişkin verilerin dağılımı aşağıdaki grafikte verilmiştir.

Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Yapılan Makalelerin Akademik Metin Hazırlama İlkelerine Uygunluğu Nedir? Problem Sorusu İle İlgili Ulaşılan Bulgular

Araştırmanın amaç sorularına cevap aramak üzere amaca hizmet eden, geçerliği alan uzmanlarınca onay almış veri toplama araçları kullanılmıştır. Yabancılara Türkçe eğitimi alanında tam metin makale olarak yayımlanan eserlerin akademik metin ilkelerine uygunluğu açısından incelenirken araştırmacı tarafından bu çalışma için geliştirilen makale kontrol formu kullanılmıştır. Kontrol formunda “uygun/yeterli ve uygun değil/yetersiz değerlendirme aralıkları bulunmaktadır. Bu değerlendirme aralıkları çerçevesinde makale türündeki araştırmalar değerlendirilmiştir.

Yabancılara Türkçe Eğitimi Alanında yayımlanan makalelerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin ulaşılan bulgular araştırmanın alt problem sorularına bağlı olarak sırasıyla aşağıda verilmiştir.

Makale başlıklarının akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makale başlıklarının akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6

Makalelerin Başlık Özelliklerine İlişkin Bulgular

Maddeler	Başlık		Uygun	
	Uygun (f)	%	Değil (f)	%
Uzunluğu (En fazla 12-15 sözcük)	538	91.46	44	7.48
Açıklığı-Netliği	582	100	0	-
Çalışmanın problemiyle örtüşmesi	576	97.92	6	1,02
Çalışmanın amacını yansıtması	576	97.92	6	1.02

Çalışmanın konusunu vermesi	582	100	0	-
Anahtar sözcükleri barındırması	576	97.92	6	1.02

Tablo 6’da makale metinlerinin başlıklarıyla ilgili ulaşılan bulgular görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın başlık özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Başlık “uzunluğu” açısından incelenen 582 makalenin 538’inin (%91,46) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makalenin 44’ü (%7,48) başlık uzunluğu bakımından uygun olmadığı belirlenmiştir.

Başlık “açıklığı-netliği” bakımından incelenen 582 makalenin tamamının (%100) uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir.

Başlıkların “problemiyle örtüşmesi” açısından incelenen 582 makalenin 576’sının (%97,92) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 6 makalede (%1,02) başlığın problemle örtüşmediği bulgulanmıştır.

Başlıkların “çalışmanın amacını yansıtması” açısından incelenen 582 makalenin 576’sının (%97,92) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 6 makalede (%1,02) başlığın çalışmanın amacını yansıtmadığı tespit edilmiştir.

Başlıkların “çalışmanın konusunu yansıtması” açısından incelenen 582 makalenin tamamının (%100) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir.

Başlıkların “çalışmanın anahtar sözcüklerini barındırması” açısından incelenen 582 makalenin 576’sının (%97,92) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı buna karşılık 6 makalede (%1,02) başlıkların anahtar sözcükleri içermediği tespit edilmiştir.

Tablo 6’da paylaşılan bulgular genel olarak değerlendirildiğinde yabancılara Türkçe öğretimi alanında 2005-2019 yılları arasında yayımlanan ve tam metnine ulaşılan makalelerin başlık özelliklerinin oldukça büyük oranlarla (uzunluk %91,46; açıklık/netlik %100; araştırmanın problemiyle örtüşme

%97,92; araştırmanın konusunu yansıtmama %100; araştırmanın amacını yansıtmama %97,92; anahtar sözcükleri içermeme %97,92) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı anlaşılmaktadır. Buna karşılık az sayıda çalışmanın başlıklarının (uzunluk %7,48; araştırmanın problemiyle örtüşme %1,02; araştırmanın amacını yansıtmama %1,02; anahtar sözcükleri içermeme %1,02) akademik metin hazırlama ilkelerine uygun hazırlanmadığı anlaşılmıştır.

Makalelerin yazar bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin Yazar/lar ile ilgili bilgilerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7
Makalelerin Yazar Bilgilerine İlişkin Bulgular

Yazarlar	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Yazar/ların unvan ve isimlerini vermesi	582	100	0	-
Yazar/ların iletişim bilgilerini vermesi	492	84.53	90	15.46
Yazar/ların kurum bilgilerini vermesi	540	92.78	42	7.21

Tablo 7’de makalelerin yazar/yazarlarla ilgili ulaşılan bulgular görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 çalışmanın “uygun” ve “uygun değil” boyutlarıyla değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Yazar/yazarların “unvan ve isim” ile ilgili bilgilerin verilmesi açısından incelenen 582 makalenin tümü akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir.

Yazar/yazarların “iletişim” bilgilerinin verilmesi açısından incelenen 582 çalışmanın 492’sinin (%84.53) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı, geriye kalan 90 (%15.46) çalışmanın ise buna uygun olmadığı belirlenmiştir.

Yazar/yazarların “kurum” bilgilerinin verilmesi açısından incelenen 582 makalenin 540’ının (%92.78) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 42 (%7.21) makalede uygun olmadığı saptanmıştır.

Makalelerin özet kısmı bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin özet bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8

Makalelerin Özet Bölümlerine İlişkin Bulgular

Özet	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Çalışmanın amacını vermesi	557	95.70	25	4.29
Çalışmanın yöntemini vermesi	234	40.20	348	59.79
Çalışma grubu/evren-örneklem/materyalini vermesi	296	50.85	286	49.14
Veri toplama aracı hakkında bilgi vermesi	235	40.37	347	59.62
Veri analizi hakkında bilgi vermesi	175	30.06	407	69.93
Çalışmanın sonuçları hakkında bilgi vermesi	337	57.90	245	42.09
Çalışmanın önerileri hakkında bilgi vermesi	47	8.07	535	91.92

Tablo 8’de makale metinlerinin “özet” bölümü ile ilgili ulaşılan bulgular görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın “özet” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Özet bölümünün “amaç” cümlesi açısından incelenen 582 makalenin 557'inin (%95.70) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makalenin 25'i (%4.29) uygun olmadığı belirlenmiştir.

Özet bölümünde “yöntem” ile ilgili bilginin verilip verilmediği açısından incelenen 582 makalenin 234'ünün (%40.20) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582'makaleden 348'nin (%59.79) bakımından uygun olarak hazırlanmadığı tespit edilmiştir.

Özet bölümünün “çalışma grubu, evren/örneklem/materyali” açısından incelenen 582 makalenin 296'sının (%50.85) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makaleden 286'sının (%49.14) ise uygun olmadığı tespit edilmiştir.

Özet bölümünün “veri toplama araçları” açısından incelenen 582 makalenin 235'i (%40.37) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makalenin 347'si (%59.62') uygun olmadığı saptanmıştır.

Özet bölümünün “veri analizi” açısından incelenen 582 makalenin 175'nin (%30.06) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makalenin 407'si (%69.33) uygun olmadığı belirlenmiştir.

Özet bölümünün “sonuçlar” ile ilgili bilgilerin verilmesi açısından incelenen 582 makalenin 337'si (%57.90) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makalenin 245'i (%42.09) uygun olmadığı belirlenmiştir.

Özet bölümünün “öneriler” açısından incelenen 582 makaleden 47'sinin (%8.07) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı geriye kalan 535 (%91.92) makalenin uygun olmadığı belirlenmiştir.

Makalelerin anahtar kelimeler ile ilgili bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin anahtar kelimeleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 9'da verilmiştir.

Tablo 9

Makalelerin Anahtar Kelimelerine Yönelik Bulgular

Anahtar Kelimeler	Uygun		Uygun	
	(f)	%	Değil (f)	%
Sözcük sayısı (3-5 sözcük)	566	97.25	16	2.74
Çalışmada sık tekrar eden kavramlardan seçilmesi	582	100	0	-

Tablo 9’da makalelerin anahtar kelimelerle ilgili ulaşılan bulgular görülmektedir. Anahtar kelimelerin barındırdığı “sözcük sayısı” bakımından incelenen 582 makaleden 566’sının (%97.25) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. 582 makalenin 16’sı (%2.74) ise uygun olmadığı belirlenmiştir. Bu durumun başlıca sebebi ise genellikle istenilen 3-5 kelime yerine, 6-7-8 kelimedenden oluşan kelime ve kelime gruplarının tercih edilmesinden ileri gelmektedir.

Anahtar kelimelerin “ sık tekrar eden kavramlardan seçilmesi” bakımından incelenen 582 makalenin tamamının (%100) uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir.

Makalelerin giriş bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin giriş bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 10’da verilmiştir.

Tablo 10

Makalelerin Giriş Bölümlerine Yönelik Bulgular

Giriş	Uygun		Uygun	
	(f)	%	Değil (f)	%
Çalışma konusunu vermesi	582	100	0	-
İlgili literatürü vermesi	578	99.31	4	0.68

Problem durumunu vermesi (literatürdeki eksikliği/yetersizliği)	216	37.11	366	62.88
Çalışmanın literatürde alacağı yeri (önemini) vermesi (iddia)	160	27.49	422	72.50
Özgünlüğü hakkında bilgi vermesi	117	20.10	465	79.89
Çalışmanın ana amaç ve varsa alt amaçlarını vermesi (hipotez)	512	87.97	70	12.02

Tablo 10’da makale metnlerinin giriş bölümü ile ilgili ulaşılan bulgular görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın “giriş” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Giriş bölümünün “çalışmanın konusu vermesi” açısından incelenen 582 makalenin tamamının (%100) uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir.

Giriş bölümünün “ilgili literatürü vermesi” açısından incelenen 582 makalenin 578’inin (%99.31) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 4 (%0.68) makalenin uygun olmadığı tespit edilmiştir.

Giriş bölümünün “ problem durumu vermesi” açısından incelenen 582 makalenin 216’sının (%37.11) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 366 (%62.88) makalenin “problem durumu” vermediği tespit edilmiştir.

Giriş bölümünün “ çalışmanın literatürde alacağı yeri vermesi” açısından incelenen 582 makalenin 160’ı (%27.49) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 422 (%72.50) makalenin uygun olmadığı tespit edilmiştir.

Giriş bölümünün “özgünlüğü hakkında bilgi vermesi” açısından incelenen 582 makalenin 117’sinin (%20.10) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Buna karşılık 465 (%79.89) makalenin uygun nitelik taşımadığı tespit edilmiştir.

Giriş bölümünün “ana amaç/alt amaç” açısından incelenen 582 makalenin 512’si (%87.97) akademik metin yazım ilkelerine uygun nitelik taşıdığı

belirlenmiştir. Buna karşılık 70 (%12.02) makalenin uygun nitelik taşımadığı tespit edilmiştir.

Makalelerin yöntem bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin yöntem bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 11’de verilmiştir.

Tablo 11

Makalelerin Yöntem Bölümlerine İlişkin Bulgular

Yöntem	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Yöntemi (nitel/nicel /karma) tanıtması	293	50.34	289	49.65
Desenini/teknikini tanıtması	329	56.52	253	43.47
Çalışma grubu/evren-örneklem/materyalini tanıtması	384	65.97	198	34.02
Veri toplama araçlarını tanıtması	312	53.60	270	46.39
Veri toplama şeklini tanıtması	296	50.85	286	49.14
Deneyisel çalışmalarda deney-kontrol gruplarındaki uygulama süreçleri hakkında bilgi vermesi	53	9.10	53	9.10
Veri analiz teknikleri hakkında bilgi vermesi	318	54.63	264	45.36
Veri toplama araçlarının geçerliği ve güvenilirliği hakkında bilgi vermesi	229	39.34	353	60.65
Veri analiz süreci hakkında bilgi vermesi	211	36.25	371	63.74

Tablo 11’de makale metinlerinin “yöntem” ile ilgili ulaşılan bulgular görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki

araştırmanın “yöntem” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Yöntem bölümünün “çalışmanın yöntemi hakkında bilgi vermesi” açısından incelenen 582 makalenin 293’ü (%50.34) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 289’unun (%49.65) uygun olmadığı belirlenmiştir.

Yöntem bölümünün “çalışmanın deseni” açısından incelenen 582 makalenin 329’unun (%56.52) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 582 makalenin 253’ünün (%43.47) uygun olmadığı belirlenmiştir.

Yöntem bölümünün “çalışma grubu/evren/örneklem/ materyali” açısından incelenen 582 makalenin 384’ü (%65.97) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 198 (%34.02) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Yöntem bölümünün “veri toplama araçlarını tanıtmaları” açısından incelenen 582 makalenin 312’si (%53.60) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 270 (%46.39) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Yöntem bölümünün “veri toplama şeklinin tanıtması” açısından incelenen 582 makalenin 296’sı (%50.85) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 286 (%49.14) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Yöntem bölümünün “deneysel çalışmalarda deney-kontrol gruplarının uygulama süreci” açısından incelenen 582 makaleden yalnızca “nicel ve karma” yöntemle yapılan toplam 106 deneysel çalışma tespit edilmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda incelenen 106 makalenin 53’ünün (%9.10) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 53 (%9.10) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı tespit edilmiştir. Geriye kalan 476 (%81.79) çalışma ise nitel yöntemle yapıldığından dolayı bu madde bağlamında değerlendirmeye alınmamıştır.

Yöntem bölümünün “veri analiz teknikleri” açısından incelenen 582 makalenin 318’i (%54.63) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı

belirlenmiştir. Buna karşılık 264 (%45.36) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Yöntem bölümünün “veri toplama araçlarının geçerliği ve güvenilirliği hakkında bilgi vermesi” açısından incelenen 582 makalenin 229’u (%39.34) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 353 (%60.65) makalenin uygun niteliğe sahip olarak hazırlanmadığı tespit edilmiştir.

Yöntem bölümünün “veri analiz teknikleri” açısından incelenen 582 makalenin 211’i (%36.25) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 371 (%63.74) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Makalelerin bulgular bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin bulgular bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 12’de verilmiştir.

Tablo 12

Makalelerin Bulgular Bölümlerine İlişkin Bulgular

Bulgular	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Temel problem/cümle/sorularına uygun verilmesi	410	70.44	172	29.55
Bulguların amaçları/hipotezleri destekleyip desteklemediğinin işlenmiş olması	410	70.44	172	29.55
Alt problem/cümle/sorularına uygun verilmesi (varsa)	197	33.84	385	66.15
Çalışmanın yöntemine uygun sunulması	293	50.34	283	49.65
Çalışmanın veri analiz tekniklerine uygun sunulması	318	54.63	264	45.36

Bulguların analizler sonucunda elde edilmiş olması (ham olmaması)	410	70.44	172	29.55
Bulguların açık-anlaşılır sunulmuş olması	413	70.96	169	29.03
Bulguların tablo, grafik, diyagram, şekil, resim vb. görsellerle sunulması/desteklenmiş olması	355	60.99	227	39.00
Bulgularla ilgili kişisel yorumlara yer verilmemiş olması	367	63.05	215	36.94
Tartışmaya yer verilmemiş olması	367	63.05	215	36.94

Tablo 12’de makale metinlerinin “bulgular” ile ilgili ulaşılan veri dağılımı görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın “bulgular” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Bulgular bölümünün “temel problem sorularına uygun olarak verilmesi” açısından incelenen 582 makalenin 410’unun (%70.44) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 172 (%29.55) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “bulguların amaçları destekleme” açısından incelenen 582 makalenin 410’unun (%70.44) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 172 (%29.55) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “alt problem sorularına uygunluk” açısından incelenen 582 makalenin 197’si (%33.84) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 385 (%66.15) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “çalışmanın yöntemine uygunluk” açısından incelenen 582 makalenin 293’ü (%50.34) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 289 (%49.65) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Bulgular bölümünün “çalışmanın veri analiz tekniklerine uygunluğu” açısından incelenen 582 makalenin 318’i (%54.63) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 264 (%45.36) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “analizlerin **ham olmaması**” açısından incelenen 582 makalenin 410’u (%70.44) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 172 (%29.55) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “açık-anlaşılır sunulmuş olması” açısından incelenen 582 makalenin 413’ü (%70.96) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 169 (%29.03) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “ bulguları tablo, grafik, şekil vb. şekilde desteklenmiş olması” açısından incelenen 582 makalenin 355’i (%60.99) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 227 (%39.00) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “bulgularla ilgili kişisel yorumlara **yer vermeme**” açısından incelenen 582 makalenin 367’si (%63.05) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 215 (%36.94) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Bulgular bölümünün “tartışmaya **yer vermeme**” açısından incelenen 582 makalenin 367’sinin (%63.05) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 215 (%36.94) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Makalelerin sonuçlar bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin sonuç bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 13’te verilmiştir.

Tablo 13

Makalelerin Sonuç Bölümlerine İlişkin Bulgular

Sonuç	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Çalışmanın problem sorularına/cümlelerine uygun olarak sunulmuş olması	520	89.34	62	10.65
Bulgular bölümündeki verilere dayalı olması	413	70.96	169	29.03
Bulguları özetler nitelikte olması	413	70.96	169	29.03
Tekrara yer vermemesi	550	94.50	32	5.49

Tablo 13'te makale metinlerinin "sonuçlar" ile ilgili ulaşılan veri dağılımı görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın "sonuçlar" bölümü özelliklerinin "uygun" ve "uygun değil" boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği görülmektedir.

Sonuçlar bölümünün "çalışmanın problem sorularına uygun olarak sunulmuş olması" açısından incelenen 582 makalenin 520'si (%89.34) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 62 (%10.65) makalenin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar bölümünün "bulgular bölümündeki verilere dayalı olması" açısından incelenen 582 makalenin 413'ü (%70.96) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 169 (%29.03) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Sonuçlar bölümünün "bulguları özetler nitelikte olması" açısından incelenen 582 makalenin 413'ü (%70.96) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 169 (%29.03) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Sonuçlar bölümünün "tekrara **yer vermeme**" açısından incelenen 582 makalenin 550'sinin (%94.50) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak

hazırladığı belirlenmiştir. Buna karşılık 32 (%5.49) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Makalelerin tartışma bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin tartışma bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 14’te verilmiştir.

Tablo 14

Makalelerin Tartışma Bölümlerine İlişkin Bulgular

Tartışma	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Sonuçların yorumlanmış olması	203	34.87	379	65.12
Sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla karşılaştırılmış olması	195	33.50	387	66.49
Sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla desteklenip desteklenmediğinin ortaya konulması,	195	33.50	387	66.49
Ulaşılan sonuçlar literatürdeki araştırmalarla desteklenmiyorsa olası nedenlerinin açıklanmış olması	47	8.07	535	91.92

Tablo 14’te makale metinlerinin “tartışma” ile ilgili ulaşılan veri dağılımı görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın “tartışma” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği görülmektedir.

Tartışma bölümünün “sonuçların yorumlanmış olması” açısından incelenen 582 makalenin 203’ü (%34.87) akademik metin yazım ilkelerine

uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 379 (%65.12) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Tartışma bölümünün “ sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla karşılaştırılmış olması” açısından incelenen 582 makalenin 195'i (%33.50) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 387 (%66.49) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Tartışma bölümünün “ sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla desteklenip desteklenmediğini ortaya koyması” açısından incelenen 582 makalenin 195'i (%33.50) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 387 (%66.49) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Tartışma bölümünün “ulaşılan sonuçlar araştırmalarda desteklenmiyorsa olası nedenlerini açıklama” açısından incelenen 582 makalenin 47'sinin (%8.07) akademik metin yazım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 535 (%91.92) makalenin uygun niteliği taşımadığı belirlenmiştir.

Makalelerin öneriler bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin öneriler bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 15'te verilmiştir.

Tablo 15

Makalelerin Öneriler Bölümüne Yönelik Bulgular

Öneriler	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Çalışmada ulaşılan sonuçlara yönelik olması	480	82.47	102	17.52
Çalışmanın muhatap kesimine yönelik olması	493	84.70	89	15.29

Tablo 15'te makale metinlerinin “öneriler” ile ilgili ulaşılan veri dağılımı görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki

araştırmanın “öneriler” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği görülmektedir.

Öneriler bölümünün “çalışmada ulaşılan sonuçlara yönelik olması” açısından incelenen 582 makalenin 480’i (%82.47) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 102 (%17.52) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Öneriler bölümünün “çalışmanın muhatap kesimine yönelik olması” açısından incelenen 582 makalenin 493’ü (%84.70) akademik metin yazım ilkelerine uygun hazırlandığı belirlenmiştir. Buna karşılık 89 (%15.29) makalenin uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir.

Makalelerin kaynakça bölümü bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin kaynakça bölümleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 16’da verilmiştir.

Tablo 16

Makalelerin Kaynakça Bölümlerine Yönelik Bulgular

Kaynakça	Uygun		Uygun değil	
	(f)	%	(f)	%
Kaynakça kısmı uluslararası uygun bir alıntı sistemine uygun yapılmış olması (APA, MLA, CHICAGO)	582	-	0	-
Hangi uluslararası sisteme göre yapılmışsa bu yönde birlik sağlanmış olması	582	-	0	-

Tablo 16’da makale metinlerinin “kaynakça” ile ilgili ulaşılan veri dağılımı görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın “kaynakça” bölümü özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Kaynakça bölümünün “kaynakça kısmının uluslararası uygun bir alıntı sistemine uygun yapılmış olması” ile ilgili bilgilerin verilmesi açısından incelenen 582 makalenin tümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olarak sunulduğu belirlenmiştir.

Kaynakça bölümünün “hangi uluslararası sisteme göre yapılmışsa bu yönde birlik sağlanmış olması” ile ilgili bilgilerin verilmesi açısından incelenen 582 makalenin tümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olarak sunulduğu tespit edilmiştir.

Makalelerin metin içi atıf bilgilerinin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular. Makalelerin metin içi atıf bilgileri akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğuna ilişkin bulgular Tablo 17’de verilmiştir

Tablo 17

Makalelerin Metin İçi Atıf Bilgilerine Yönelik Bulgular

Atıf	Uygun		Uygun Değil	
	(f)	%	(f)	%
Metin içi atıfların uluslararası atıf biçimine (APA, MLA, CHICAGO) uygun yapılmış olması	582	-	0	-

Tablo 17’de makale metinlerinin “atıf” ile ilgili ulaşılan veri dağılımı görülmektedir. Tablo incelendiğinde tam metnine ulaşılan 582 makale türündeki araştırmanın “atıf” ile ilgili özelliklerinin “uygun” ve “uygun değil” boyutları altında yüzde ve frekans değerleri paylaşılarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır.

Atıf “Metin içi atıfların uluslararası atıf biçimine (APA, MLA, CHICAGO) uygun yapılmış olması” ile ilgili bilgilerin verilmesi açısından incelenen 582 makalenin tümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olarak sunulduğu tespit edilmiştir.



Bölüm 5

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Çalışmanın bu bölümünde araştırmanın temel amacına uygun olarak hazırlanmış sonuç, tartışma ve öneriler kısmı yer almaktadır.

Sonuç ve Tartışma

Bu çalışmanın amacı, yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin eğilimleri akademik metin yazma ilkelerine uygunluğu açısından incelemektir. Çalışmanın bu bölümünde bulgulardan elde edilen sonuçlar sunulacak ve bu sonuçlardan yola çıkarak alanda daha önce yapılan benzer çalışmalarla karşılaştırılıp araştırmanın alt problem sorularına uygun olarak tartışılacaktır.

Çalışmanın birinci alt problemine ait sonuç ve tartışma. Çalışmanın birinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin yıllara göre dağılımı nasıldır? şeklindedir. Tam metnine ulaşılabilen 582 makalenin yıllara göre dağılımına bakıldığında 2010 yılından 2015 yılına doğru bir yoğunluk olduğu sonucuna ulaşılmıştır. 2005-2019 yılları arasında en az çalışmanın %0.51 ile 2007 yılında yapıldığı tespit edilmiştir. En çok çalışmanın %17.35 ile 2015 yılında yapıldığı, bu yıldan sonra küçük çapta da olsa makale sayısında bir düşüş olduğu belirlenmiştir.

Biçer (2017), yabancılara Türkçe öğretimi alanında yayınlanan makaleler üzerine bir analiz adlı araştırmasında da en çok çalışmanın 2015 yılında yapıldığını tespit etmiştir. Çiftçi ve Coşkun (2017), yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan çalışmaların farklı değişkenlere göre tasnifi adlı araştırmalarında, çalışmaların yoğun olduğu yılları 2011-2017 yılı olarak tespit etmişlerdir. Daha önce yapılan bu çalışmaların yıllara göre dağılıma bakıldığında bu araştırmanın sonuçlarıyla örtüştüğü söylenebilir.

Çalışmanın ikinci alt problemine ait sonuç ve tartışma. Çalışmanın ikinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin yöntemi nedir? şeklindedir. Analiz edilen 582 çalışmanın yöntemine ilişkin dağılımına bakıldığında en çok çalışmanın %81.78 ile “nitel” araştırma

yöntemiyle yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. “Nicel” yöntemle %12.19 ve karma yöntemle yalnızca %6.01 oranında makalenin yazıldığı tespit edilmiştir.

Ercan (2014), Yabancılara Türkçe öğretimi üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin çeşitli değişkenler açısından incelediği çalışmasında nitel çalışmaların yoğunlukta olduğunu belirtmiştir. Biçer (2017) de yabancılara Türkçe öğretimi alanında yayınlanan makaleler üzerine bir analiz adlı araştırmasında “karma” ve “nicel” yöntemle yapılan çalışmaların “nitel” araştırma yöntemine nazaran daha düşük sayıda olduğunu ifade etmiştir. Büyükkiz (2014) lisansüstü tezleri üzerine yapmış olduğu çalışmasında da en çok çalışmanın betimsel yöntemine uygun olarak yapıldığını belirtmiştir. Alanyazındaki bu sonuçlar, çalışmada makalelerin yöntemine ilişkin elde edilen bulguları desteklemektedir.

Makalelerin yöntemine ilişkin bulgular karma ve nicel yöntemli çalışmalara daha ağırlık verilmesi gerektiğini göstermektedir.

Çalışmanın üçüncü alt problemine ait sonuç ve tartışma. Çalışmanın üçüncü alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin konusu nedir? şeklindedir. Makalelerin konusuna ilişkin verilerin dağılımına bakıldığında %47.59 ile makalenin yoğun olarak “diğer (konusu genel olanlar)” ve %24.57 ile dil bilgisi alanlarında yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. En az çalışmanın ise %2.57 oran ile “dinleme” alanında yapıldığı tespit edilmiştir.

Çiftçi ve Coşkun (2017), yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan çalışmaların farklı değişkenlere göre tasnifi adlı araştırmalarında makalelerin konu dağılımına ilişkin verileri incelendiğinde daha çok “diğer” kategorisi adı altında konu çalışması yapıldığı belirlenmiştir. Ercan (2014), yabancılara Türkçe öğretimi üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin çeşitli değişkenler açısından analizi adlı çalışmasında akademik metinlerin en çok dil bilgisi alanında yoğunlaştığını, en az ise “dinleme ve konuşma” alanlarında yapıldığını belirtmiştir. Büyükkiz (2014), yabancılara Türkçe öğretimi alanında hazırlanan lisansüstü tezler üzerine bir inceleme adlı çalışmasında da dil bilgisi konusunun öne çıktığını raporlamıştır. Alan yazındaki çalışmalar bu araştırmanın ilgili problem cümlesi altında ulaşılan sonuçları destekler niteliktedir.

Çalışmanın dördüncü alt problemine ait sonuç ve tartışma.

Çalışmanın dördüncü alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin çalışma grubu/ evren-örneklem/ materyali nedir? şeklindedir. Makalelerin veri dağılımına bakıldığında en çok çalışmadan başlanarak en az çalışmaya doğru sıralanış; %47.93 ile “diğer (materyal)”, %29.38 ile kurs, lisans %29.38, öğretmen %11.51, %1.37 ilkokul ve %1.20 ile lise alanında çalışma yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Çalışmanın beşinci alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın beşinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin başlık bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Akademik metinlerde başlık; bilimsel bir çalışmanın genel çerçevede hangi konuda ve ne amaçla ele alındığı konusunda araştırmacılara bilgi sunan bölümdür. Bu kadar önemli olan bu bölümün de bazı niteliklere sahip olması gerekir. Bu özellikler şöyle sıralanmaktadır; “uzunluğunun 12-15 kelime olması, açık ve net olması, çalışmanın problemiyle örtüşmesi, çalışmanın amacını yansıtması, çalışmanın konusunu vermesi ve anahtar sözcükleri barındırması”.

İncelenen 582 makalenin başlık uzunluğunun %91.46 oranında uygun olarak hazırlandığı tespit edilmiştir. “Açık ve net olması” açısından başlıkların %100’ünün uygun olduğu anlaşılmıştır. “Çalışmanın problemiyle örtüşmesi” açısından makaleler incelendiğinde %97.92 oranında başlıkların uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. “Çalışmanın amacını” yansıtması açısından bakıldığında bu oranın da %97.92 olduğu tespit edilmiştir. “Çalışmanın konusunu” vermesi açısından incelendiğinde bütün makalelerin (%100) uygun nitelik taşıdığı tespit edilmiştir. “Anahtar sözcükleri barındırması” çerçevesinde değerlendirildiğinde ise (%97.92) oranında bu özellikleri taşıdığı belirlenmiştir.

Çalışmanın altıncı alt problemine ait sonuçlar. Yapılan çalışmanın altıncı alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin yazar/yazarlar bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Bilimsel bir çalışma yapılırken bu bölümün “yazar ismi, iletişim ve kurum bilgisi” gibi nitelikleri taşıması gerekir. İncelenen 582 makalenin tamamı yazar isimleri açısından incelendiğinde çalışmaların %100’nün uygun nitelik taşıdığı sonucuna ulaşılmıştır. “İletişim bilgilerini” vermesi açısından incelendiğinde çalışmaların (%84.53)’ünün uygun olduğu,

(%15.46) çalışmanın ise bu bilgileri taşımadığı tespit edilmiştir. “Çalışmanın kurum bilgisinin” verilmiş olması açısından incelendiğinde bu oranın (%92.78) olduğu, geriye kalan (%7.21)’i ise bu bilgileri belirtmediği belirlenmiştir.

Çalışmanın yedinci alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın yedinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin özet bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Özet bölümünün taşıması gereken özellikler; “amaç, yöntem, çalışma grubu/ evren-örneklem/materyal, veri toplama aracı, veri analizi, sonuç ve öneriler” olarak sıralanmıştır. Tam metnine ulaşılan 582 makalenin tamamı bu özellikler çerçevesinde incelendiğinde; amaç cümlesini uygun olarak verme oranının %95.70 olduğu, %4.29 oranında çalışmaların ise uygun nitelik taşımadığı tespit edilmiştir. “Yöntemi hakkında bilgi” vermesi çerçevesinde orana bakıldığında %40.20 ile makalelerin uygun olduğu, %59.79 oranı ile makalelerin özet bölümünde bu bilgiye yer verilmediği tespit edilmiştir. “Çalışma grubu/evren-örneklem/materyalini” vermesi açısından 582 çalışmanın %50.85’inin akademik metin hazırlama ilkelerine uygun olarak hazırlandığı, %49.14 oranındaki çalışmanın uygun olmadığı belirlenmiştir. Özet bölümünde “veri toplama aracı” hakkında bilgi vermesi ile ilgili 582 çalışma incelendiğinde %40.37 oranında uygun nitelik taşıırken %59.62’inin uygun nitelik taşımadığı sonucuna ulaşılmıştır. “Veri analizi” hakkında bilgi verme açısından çalışmalara bakıldığında %30.06’sını uygun olduğu, %69.93 inin ise uygun olmadığı belirlenmiştir. “Çalışmanın sonuçları” ile ilgili bilgi verme oranına bakıldığında %57.90’ının uygun olduğu, %42.09’ünün ise uygun olmadığı tespit edilmiştir. “Çalışmanın önerileri” hakkında bilgi verme açısından makaleler incelendiğinde sadece %7.21’inin uygun nitelik taşıdığı kalan çalışmaların (%91.92) uygun nitelik taşımadığı tespit edilmiştir.

Çalışmanın sekizinci alt problemine ait sonuçlar. Yapılan çalışmanın sekizinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin anahtar kelimeleri akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Akademik bir çalışmada anahtar kelimelerin doğru olarak seçilip verilmesi, araştırmacıların alandan yararlanma olasılığını yükseltir. Bu kavramların başlık ve çalışmanın amacıyla örtüşmesi ile kelime sayısının da belli bir ölçüde olması beklenmektedir. Anahtar kelimelerin taşıması gereken

özellikler; “ sözcük sayısının 3-5 arasında olması ve sık tekrar eden kavramlardan seçilmesi” açısından incelenmiştir. Anahtar kelimelerin “sözcük sayısı” açısından 582 makalenin, %97.25’sini uygun olduğu, geri kalan %2.74’ünün uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir. “Sık tekrar eden kavramlardan seçilmesi” açısından çalışmalar incelendiğinde makalelerin %100 oranında bu niteliğe sahip olduğu tespit edilmiştir.

Çalışmanın dokuzuncu alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın dokuzuncu alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin giriş bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Giriş bölümünün özellikleri; “çalışmanın konusu, ilgili literatür, problem durum, çalışmanın literatürde alacağı yer, çalışmanın özgünlüğü ve çalışmanın ana amaç varsa alt amaçları” olarak sıralanmıştır. Makaleler “çalışmanın konusu” boyutu ile ilgili incelendiğinde çalışmaların %100’ünün bu niteliği taşıdığı belirlenmiştir. “İlgili literatürü” verme açısından incelen 582 makalenin %99.31’inin uygun olduğu, sadece %0.68’ini uygun olmadığı belirlenmiştir. “Problem durumu”nu vermesi çerçevesinde çalışmaların %37.11’inin uygun nitelik taşıdığı, %62.88’inin ise taşımadığı belirlenmiştir. “Çalışmanın literatürde alacağı yeri” vermesi bağlamında makalelerin %27.49’unun uygun nitelik taşıdığı, %72.50’inin ise taşımadığı belirlenmiştir. “Çalışmanın özgünlüğü” ile ilgili bilgi vermesi açısından makalelerin %20.10’unun uygun olduğu, %79.89 ‘inin ise uygun nitelik taşımadığı belirlenmiştir. “Çalışmanın ana amaç/alt amaçları” vermesi açısından makalelerin %87.97’sinin uygun niteliğe sahip olduğu, (%12.02) oranıyla uygun olmadığı belirlenmiştir.

Çalışmanın onuncu alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın onuncu alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin yöntem bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Yöntem bölümünün taşıması gereken özellikler; “Çalışmanın yöntemi, deseni, çalışma grubu/evren-örneklem/materyali, veri toplama araçları, veri toplama şekli, deneysel çalışmalarda deney-kontrol grubunun uygulama süreci, veri analiz teknikleri, ver toplama araçlarının geçerliği ve güvenilirliği, veri analiz süreci hakkında bilgi vermesi” alt boyutlarında incelenmiştir. Çalışmanın sonucunda “çalışmanın yöntemi” açısından makalelerin %50.34’ünün uygun

nitelik taşıdığı, %49.65'inin ise taşımadığı sonucuna ulaşılmıştır. "Çalışmanın desenini tanıtmaması" açısından makaleler incelendiğinde ise %56.52'sinin uygun olduğu, (%43.47)'inin de uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir. "Çalışma grubu/evren-örneklem/materyali" hakkında bilgi vermesi açısından makaleler incelendiğinde %65.97'sinin uygun, (%34.02)'sinin ise uygun olmadığı belirlenmiştir. "Çalışmanın veri toplama araçları" ile ilgili bilgi vermesi açısından bakıldığında makalelerin %53.60'ının uygun olduğu, %46.39'unun ise uygun niteliğe sahip olmadığı tespit edilmiştir. "Çalışmanın veri toplama şeklini tanıtmaması" açısından makaleler değerlendirildiğinde ise %50.85'inin uygun nitelik taşıdığı, %49.14'ünün ise uygun olmadığı tespit edilmiştir. "Deneysel çalışmalarda deney-kontrol gruplarının uygulama süreci" hakkında bilgi verilmesi açısından makaleler incelendiğinde %9.10'unun uygun olduğu, %9.10 oranında da uygun olmadığı belirlenmiştir. "106" çalışmanın 71'i nicel, 35 tanesinin de " karma yöntemle yapıldığı belirlenmiştir. "Çalışmanın veri analiz teknikleri" ile ilgili makaleler incelendiğinde %54.63'ünün uygun nitelik taşıdığı, %45.36'sinin uygun nitelik taşımadığı belirlenmiştir. "Çalışmanın veri toplama araçlarının geçerliği ve güvenilirliği" hakkında bilgi vermesi açısından çalışmalar değerlendirildiğinde %39.34'ünün uygun niteliğe sahip olduğu, %60.65 oranında ise uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir. "Çalışmanın veri analiz süreci" hakkında bilgi verme açısından makaleler incelendiğinde %36.25)'inin uygun olduğu, %63.74'ünün de uygun olmadığı belirlenmiştir.

Çalışmanın on birinci alt problemine ait sonuçlar. Yapılan çalışmanın on birinci alt problem sorusu "yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin **bulgular bölümü** akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Bulgular bölümünün taşıması gereken özellikler; "Temel problem sorularına uygun verilmesi, bulguların amaçları/ hipotezleri destekleyip desteklemediğinin işlenmesi, alt problem cümle sorularına uygun verilmesi, çalışmanın yöntemine uygun olarak vermesi, çalışmanın veri analiz tekniğine uygun olarak verilmesi, analizlerin **ham olmaması**, açık ve anlaşılır olarak sunulması, bulguların tablo/grafik vb. şekilde desteklenmesi, kişisel yorumlara **yer vermeme**, tartışmaya **yer vermeme**" şeklindeki alt boyutlarda incelenmiştir.582 çalışmanın "temel problem cümlelerine uygun olarak verilmesi" açısından %70.44'ünün uygun nitelik taşıdığı, %29.55'inin ise uygun

nitelik taşımadığı belirlenmiştir. “Bulguların amaçları destekleyip desteklemediğinin işlenmiş olması” açısından incelendiğinde makalelerin %72.16’sinin uygun nitelik taşıdığı, %27.83’ünün ise taşımadığı tespit edilmiştir. “Alt problem sorularına uygun olarak verilmesi” açısından bakıldığında ise %33.84’ünün uygun, %66.15’inin ise uygun olmadığı tespit edilmiştir. Uygun olmama oranının bu kadar yüksek çıkmasının sebebi; incelenen makalelerin bazılarının alt problem sorularına uygun olarak sunulmamış olması, bazılarının da alt problem soruları içermemesinden ileri geldiği söylenebilir. “Çalışmanın yöntemine uygun verilmesi” ile ilgili makaleler incelendiğinde %51.37’sinin uygun olduğu, %48.62’sinin ise uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir. “Çalışmanın veri analiz tekniklerine uygun olarak verilmesi” açısından çalışmalar incelendiğinde %55.67’sinin uygun olduğu, %44.32’sinin uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir. “Analizlerin **ham olmaması**” ile ilgili makalelerin %70.44’ünün uygun niteliği taşıdığı, %29.55’inin ise uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir. “Bulguların açık-anlaşılır olması” açısından makaleler incelendiğinde %70.96’sinin uygun olduğu, geriye kalan %29.03’ünün uygun olmadığı tespit edilmiştir. “Tablo/grafik vb. görsellerle desteklenmesi” ile ilgili çalışmaların %60.99’unun uygun olduğu, %39.00’unun bu özelliği taşımadığı belirlenmiştir. “Kişisel yorumlara **yer vermeme**” ile ilgili makalelerin %63.05’inin uygun olduğu, %36.94’ünün ise uygun olmadığı tespit edilmiştir. “Tartışmaya **yer vermeme**” ile ilgili makaleler incelendiğinde uygun niteliği taşıma oranı %63.05 iken, taşımam oranının %36.94 olduğu belirlenmiştir.

Çalışmanın on ikinci alt problemine ait sonuçlar. Yapılan çalışmanın on ikinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin sonuç bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Sonuç bölümünün taşıması gereken özellikler; “Çalışmanın problem sorularına uygun olarak sunulmuş olması, bulgular bölümündeki verilere dayalı olması, bulguları özetler nitelikte olması ve **tekrara yer vermemesi**” şeklinde alt boyutlarda incelenmiştir. “Çalışmanın problem sorularına uygun olarak sunulmuş olması” açısından makalelerin %89.34’inin uygun nitelik taşıdığı, %10.65’inin ise taşımadığı belirlenmiştir. “Bulgular bölümündeki verilere dayalı olması” açısından çalışmaların %70.96’sinin uygun nitelik taşıdığı %29.03’ünün

ise taşımadığı tespit edilmiştir. “Bulguları özetler nitelikte olması” ile ilgili makalelerin %70.96’sinin uygun bulunduğu, %29.03’ünün ise uygun olmadığı belirlenmiştir. “**Tekrara yer vermemesi**” ile ilgili çalışmalar incelendiğinde ise %94.50’sinin uygun olduğu, %5.49’unun ise uygun niteliğe sahip olmadığı tespit edilmiştir.

Çalışmanın on üçüncü alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın on üçüncü alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin **tartışma bölümü** akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Tartışma bölümünün taşıması gereken özellikler; “Sonuçların yorumlanmış olması, sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla karşılaştırılmış olması, sonuçların benzer çalışmalarda desteklenip desteklenmediğini ortaya konulmuş olması ve ulaşılan sonuçlar **desteklenmiyorsa** olası nedenlerinin açıklanmış olması” alt boyutlarında incelenmiştir. “Sonuçların yorumlanmış olması” ile ilgili makalelerin %34.87’sinin uygun olduğu, %65.12’sinin ise uygun olmadığı belirlenmiştir. “Sonuçların benzer çalışmalarda ulaşılan sonuçlarla karşılaştırmış olması” açısından makalelerin %33.50’sinin uygun niteliğe sahip olduğu, %66.49’unun uygun olmadığı belirlenmiştir. “Sonuçların benzer çalışmalarda desteklenip desteklenmediğini ortaya konulması” ile ilgili makalelerin %33.50’sini uygun nitelik taşıdığı, %66.49’unun ise taşımadığı tespit edilmiştir. “Ulaşılan sonuçlar **desteklenmiyorsa** olası nedenlerinin açıklanmış olması” açısından makalelerin %8.07’sinin uygun olduğu, %91.92’sini ise uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir. Bu kategorideki maddelerin “**uygun olmama**” oranının bu kadar yüksek çıkmasının başlıca sebebi bazı çalışmalarda tartışma bölümünün olmaması, tartışma bölümü olan çalışmalarda ise genellikle desteklenen çalışmaları vermelerinden kaynaklanmaktadır.

Çalışmanın on dördüncü alt problemine ait sonuçlar. Yapılan çalışmanın on dördüncü alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin **öneriler bölümü** akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Öneriler bölümünün taşıması gereken özellikler; “Çalışmada ulaşılan sonuçlara yönelik olması ve çalışmanın muhatap kesimine yönelik olması” alt boyutları altında incelenmiştir. “Çalışmada ulaşılan sonuçlara yönelik olması” açısından makalelerin %82.47’sinin uygun olduğu,

%17.52'sinin de uygun niteliğe sahip olmadığı belirlenmiştir. “Çalışmanın muhatap kesimine yönelik olması” açısından makalelere bakıldığında ise %84.70 oranında uygun niteliği taşıdığı, %15.29 oranında ise uygun niteliği taşımadığı tespit edilmiştir.

Çalışmanın on beşinci alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın on beşinci alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin kaynakça bölümü akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Kaynakça bölümünün taşınması gereken özellikler; “Kaynakçaların uluslararası uygun bir alıntı sistemine uygun yapılmış olması (APA, MLA, CHICAGO) ve hangi uluslararası sisteme göre yapılmışsa bu yönde birlik sağlanmış olması” şeklinde sıralanmıştır. “Kaynakçaların uluslararası uygun bir alıntı sistemine uygun yapılmış olması” ile ilgili makaleler incelendiğinde çalışmaların (%100)'ü uygun olarak yapıldığı belirlenmiştir. “Hangi sisteme göre yapılmışsa bu yönde birlik sağlanmış olması” açısından makalelere bakıldığında ise aynı şekilde çalışmaların (%100)'ü uygun olarak yapıldığı tespit edilmiştir.

Çalışmanın on altıncı alt problemine ait sonuçlar. Çalışmanın on altıncı alt problem sorusu “yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan makalelerin metin içi atıflar akademik metin hazırlama ilkelerine uygun mudur? şeklindedir. Metin içi atıfların uluslararası atıf biçimine (APA, MLA, CHICAGO) uygun olarak yapılıp yapılmadığı ile ilgili 582 makale incelendiğinde çalışmaların (%100)'ünün uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir.

Alanyazın taramasında akademik yazma eğitimi ile ilgili yapılan çalışmaların çoğu yüksek lisans öğrencileri ve akademisyenlerle yapıldığı görülmüştür. Bu çalışmalarda biri, Aslan (2010) Türkçe eğitimi programlarında lisansüstü öğrenim gören öğrencilerin akademik öz yeterliklerine ilişkin görüşlerini ortaya koymak amacıyla yaptığı çalışmada, öğrencilerin büyük çoğunluğu akademik metin hazırlama (proje hazırlama, tez konusunu saptama ve tez yazma vb.) konusunda kendilerini yetersiz gördükleri belirlenmiştir. Tok ve Gönülal (2016), üniversitedeki öğretim elemanlarının akademik yazma sürecinde karşılaştıkları zorlukları ve akademik yazmaya ilişkin ihtiyaçlarını ortaya koymak amacıyla yaptıkları çalışmada, akademik metin hazırlayan bireylerin daha sürecin başında zorlandıklarını bundan dolayı akademik yazma

dersine duyulan ihtiyacın önemine dikkat çekilmiştir. Can ve Ceyhan (2015), Eğitim bilimleri enstitüsü lisansüstü öğrencilerinin bilimsel rapor yazma ve yayınlama konusundaki görüşlerini ortaya koymak amacıyla yapmış oldukları çalışmada, katılımcıların büyük bir kısmının lisansüstü eğitime başlamadan önce bildiri, makale vb. yazım konusunda tecrübesiz oldukları, yüksek lisans derslerinin akademik yazmaya ilişkin bilgilerinde yeterli olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Kan ve Gedik (2016), Türkçe eğitimi alanında yüksek lisans tezi tamamlayanların akademik yazma ve tez oluşturma sürecine ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yapmış oldukları çalışmada, katılımcıların çoğu akademik metin hazırlarken özellikle tezin özetini ve temel bölümlerini oluşturmada çok zorlandıklarını bunun başlıca sebebini ise akademik yazma eğitimi almadıklarıyla ilişkilendirmişlerdir. Katılımcıların tamamı akademik yazma dersinin programda yer alması gerektiği konusunda görüş bildirmişlerdir. Coşkun ve Coşkun'un (2014) çalışmasında da lisansüstü öğrencilerin tezin temel bölümlerini oluşturmada çeşitli zorluklar yaşadığı belirlenmiştir. Aydın ve Baysan (2018), lisansüstü öğrencilerin akademik yazma becerilerine yönelik algılarını metaforlar aracılığıyla belirlemeyi amaçladıkları çalışmada, yüksek lisans öğrencilerin genel olarak akademik metin yazmanın güçlüğü, uzun bir süreç olması, üretme endişesi ve çok fazla kuralı olması gibi sonuçlar elde edilmiştir. Ergişi ve Kozaner-Yenigül (2020), Öğretmen adaylarının akademik yazma eğitime yönelik görüşlerini ortaya koymak amacıyla yaptıkları çalışmada, öğretmen adaylarının büyük bir kısmının akademik yazma eğitiminden olumlu derecede yararlandıkları sonucuna ulaşmıştır. Fakat tartışmacı metin yazma, özet çıkarma, başlık oluşturma kategorilerinde çok az sayıda katılımcı uygulama konusunda kazanım sağladığını belirtmiştir. Bunun başlıca sebebini ise akademik yazmanın zor ve karmaşık bir süreç olması, çok emek verme, uzun süre ayırma ve çok sayıda uygulama yapmayı gerektirdiğiyle ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmada da incelenen makalelerin akademik metin hazırlama ilkelerine **uygun olmama** sonuçları, alanda yapılan bu çalışmaların sonuçlarıyla örtüşmektedir.

Sonuç olarak, genel anlamda eğilimleri belirlemeye yönelik çalışmalar değerlendirildiğinde; 2005'ten 2012 yılına kadar bu alanda pek fazla çalışma

yapılmadığı tespit edilmiştir. Makale sayılarının 2012 yılından sonra belli bir ivme kazanmış olduğu ve özellikle 2015 yılında bu alanda yapılan çalışmaların zirveye ulaştığı belirlenmiştir. Bunun başlıca sebebinin son yıllarda Türkiye'nin gelişmişliği ve Suriye iç savaşıyla birlikte ülkeye gelen sığınmacıların sosyal entegrasyonu ve iletişim sorunları üzerine yapılan akademik araştırma sayısının artmasıyla açıklanabilir.

Çalışmaların hangi yöntemle yapıldığına ilişkin verilere bakıldığında ise “nicel” ve “karma” yöntemle yapılan uygulamalı çalışma sayısının azlığı dikkat çekmiştir. Hangi konuda çalışmalar yapılmış olduğuna yönelik veriler incelendiğinde ise temel dört dil becerisinden en az çalışmanın “dinleme” ve “konuşma” alanında yapıldığı belirlenmiştir. Çalışma grubu/evren-örneklem/materyali ile ilgili verilere bakıldığında ise en fazla makalenin “materyal”ler üzerinde, en az makalenin ise lise ve ilkokul öğrencileri üzerinde yapıldığı belirlenmiştir.

Makaleler akademik yazma ilkeleri bağlamında değerlendirildiğinde ise; bazı çalışmaların başlık bölümünün belirlenen kelime sayısı sınırını aştığı belirlenmiştir. Yazar/yazarlar ile ilgili bölümdeki verilere bakıldığında iletişim ve kurum bilgileri noktasında bazı çalışmaların bu bilgilere yer vermediği görülmüştür. Özet bölümünün verilerine bakıldığında ise genellikle amaç ve sonuçlar ile ilgili bilgilere yer verilmiş olduğu diğer bilgilerin ihmal edildiği tespit edilmiştir. Anahtar kelimeler açısından değerlendirildiğinde ise başlıkta olduğu gibi belirlenen kelime sayısı ölçüsünün bazı çalışmalarda aşıldığı hatta birçok çalışmada 3-5 kelime yerine kelimelerle oluşturulmuş öbeklerin verildiği tespit edilmiştir. Giriş bölümü verilerine bakıldığında “problem durumu, çalışmanın önemi, özgünlüğü” ile ilgili bilgilerin sınırlı verildiği dikkat çekmektedir. Bazı çalışmalarda amaç cümlesinin “giriş” bölümünde değil de “yöntem” bölümünde verildiği ve hatta bazı çalışmaların “amaç” cümlesine dahi yer vermediği belirlenmiştir. Yöntem bölümünün verilerine bakıldığında ise birçok çalışmada yöntemin belirtilmediği, çalışmanın desenini vermekle yetinildiği belirlenmiştir. Veri toplama araçlarının geçerliği ve güvenilirliği ile veri analiz süreci hakkında makalelerin önemli bölümünün yeterli bilgiyi vermediği dikkat çekmektedir. Bulgular bölümünün verileri incelendiğinde makalelerin önemli bir bölümünde bulguların problem soruları çerçevesinde düzenlenmediği belirlenmiştir.

Makalelerin önemli bir bölümünün bulgularında yöntemle ilişki kurulamamıştır. Bu durumun da başlıca sebebi; yöntem bilgisinin verilmemiş olması ve bazı çalışmalarda yöntem bölümünün olmamasıdır. Sonuç bölümü ile ilgili makaleler sınırlı sayıda da olsa sonuçların bulgularla ilişkisinin kurulamadığı belirlenmiştir. Makalelerin tartışma bölümleriyle ilgili olarak “ulaşılan sonuçlar literatürde desteklenmiyorsa nedenlerini açıklama” boyutunda makaleler yetersiz bulunmuştur. Çünkü birçok makalede hem tartışma bölümü bulunmamıştır, tartışma bölümü bulunan makalelerde ise genellikle hipotezler kanun halini aldığı için, yani denenceler gerçekleştiği için aksi tartışmaya yer verilmemiştir. Öneriler bölümünün verileri incelendiğinde genel anlamda uygun nitelik taşıdığı belirlenmiştir. Kaynakça ve metin içi atıfların da uygun niteliğe sahip olduğu görülmüştür.

Öneriler

1. Bu çalışmanın literatür bölümü hazırlanırken akademik metin yazma üzerine alanda çok sınırlı çalışmanın olduğu gözlemlenmiştir. Bu nedenle akademik metin yazma ilkeleri/özellikleri üzerine kitap, makale, proje türlerinde araştırmalar yapılabilir.
2. Alanda nicel ve karma araştırma yöntemine uygun hazırlanan akademik metin sayısının nicelik açısından yetersiz olduğu belirlenmiştir. Nicel ve karma yöntemine uygun yeni araştırmalar yapılabilir.
3. Dinleme ve konuşma öğrenme alanında sınırlı sayıda makalenin yapıldığı belirlenmiştir. Yapılacak çalışmalarda dinleme ve konuşma beceri alanlarına yoğunluk verilebilir.
4. Akademik metinlerin taşınması gereken nitelikler ile ilgili standart bir çerçeve çizilebilir. Alanda hazırlanacak çalışmaların bu çerçeveye uygun hazırlanması sağlanabilir.
5. Türkiye’de ilkökul, ortaokul ve lisede eğitim alan misafir öğrencilerin Türkçe iletişim becerileri üzerinde daha fazla çalışma yapılabilir.
6. Makale türündeki akademik metinlerin özet bölümlerinin akademik metin hazırlama ilkeleri çerçevesinde hazırlanmasına gereken önem

verilmelidir. Bu bağlamda makaleleri değerlendiren hakemlerin daha titiz davranması önem taşımaktadır.

7. Makalelerin anahtar sözcük sayılarında bir standartın belirlenmesi gerekmektedir. Kimi makalelerde sözcük kimilerinde sözcük grubu verilmektedir. Bu karmaşıklığın önüne geçmek gerekmektedir.
8. Makalelerin giriş bölümlerinde problem durumunun, çalışmanın literatürde alacağı yerin, iddia ve önermenin verilmesine özen gösterilmelidir. İncelenen makaleler bu bağlamda yetersiz bulunmuştur.
9. Makalelerin yöntem bölümünde ihmal edilen veri toplama araçlarının geliştirilme ve uygulanma süreçleri, geçerlik güvenirlik çalışmaları, veri analiz teknikleri hakkında daha fazla dikkat edilmesi gerekmektedir.
10. Makalelerin bulgular bölümü genel olarak yeterli bulunmuştur. Bulgular bölümünde yorumların verilme durumu ile ilgili bir karmaşıklık söz konusudur. Bu durumun bir standarda kavuşturulması gerekmektedir.
11. Makalelerin ihmal edilen bölümlerden birinin de tartışma bölümü olduğu belirlenmiştir. Tartışma bölümleri çalışmanın literatürdeki yerini, sonuçların literatürdeki benzer çalışmalarla mukayesesini, literatüre katkısını göstermesi bakımından önemlidir. Bu nedenle tartışma bölümlerinin titizlikle hazırlanması gerekmektedir.
12. Yapılacak çalışmalarda akademik metinlerin metin içi atıf ve kaynakçada gösterim bakımından bir uyumun olup olmadığı araştırılabilir.
13. Yapılacak çalışmalarda kaynakça bölümlerinin kendi için tutarlı olup olmadığı araştırılabilir.
14. Dört temel dil becerisi üzerinde yayımlanan makalelerin akademik metin yazım ilkeleri bağlamında incelendiği araştırmalar yapılabilir. Ör. Konuşma eğitimi alanında yayımlanan makalelerin akademik metin hazırlama ilkelerine uygunluğu.

Kaynaklar

- Açık, F. (2008). Türkiye’de yabancılara Türkçe öğretilirken karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri. *Uluslararası Türkçe Eğitimi ve Öğretimi Sempozyumu’nda sunulmuş bildiri*, Mart 2008, Lefkoşa-Kıbrıs.
- Ağırgöl, A. (1997), *Türk dil bilgisi*. İstanbul: Serhat Yayınları.
- Akar, A. (2006). *Türk dili tarihi*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Akalın, Ş. H. (2005). *Türkçenin güncel sorunları*. [http:// Turkoloji.cu.edu.tr/Dil %20 sorunları/02.php](http://Turkoloji.cu.edu.tr/Dil%20sorunları/02.php) Erişim tarihi: 01.10.2018.
- Akçay, A. (2019). Akademik Metin Yazmanın Basamakları–VII: Sonuç, Tartışma ve Kaynakça Bölümlerini Hazırlama, (Ed. M. N. Kardeş ve R. Koç) *Türk Dili 2: Akademik yazma eğitimi* (s. 221-236). Ankara: Pegem Akademi Yayınları
- Aksan, D. (1977), *Her yönüyle dil ana çizgileriyle dilbilim 1*. Ankara: TDK Yayınları.
- Aksan, D. (1995). *Her yönüyle dil ana çizgileriyle dilbilim*. Ankara: TDK Yayınları.
- Aksan, D. (2009). *Anlambilim*. Ankara: Engin Yayınevi.
- Aktaş, E. ve Yurt, S. U. (2015). Türkçe eğitimi alanındaki makale özetlerine yönelik bir içerik analizi. *Turkish Studies*, 10 (7), 73-96.
- Altas, S. (2009). *Türkçe dil bilgisi öğretiminin tarihi ve içerik odaklı dil bilgisi öğretimi ile görev odaklı dil bilgisi öğretiminin uygulamalı karşılaştırılması*. Selçuk Üniversitesi: Yayımlanmamış yüksek lisans tezi.
- Alyılmaz, S., Biçer, N. ve Çoban, İ. (2015). Atatürk üniversitesinde öğrenim gören Kırgız öğrencilerin Türkçe ve Türkiye’ye yönelik görüşleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4 (1),328-338.
- Arat, R. R. (1987). *Makaleler cilt 1*. (Yay. Haz: Osman Fikri Sertkaya). Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları.
- Arnaudet M. L. ve Barret M. E. (1984). *Approaches to academic reading & writing*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Aslan, C. (2010). Türkçe eğitimi programlarında lisansüstü öğrenim gören öğrencilerin akademik özyeterliklerine ilişkin görüşleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (19), 87-115.
- Aydın, G. (2015). *Türk dili ve edebiyatı hizmet öncesi öğretmen eğitiminde yansıtıcı öğretim uygulamalarının akademik yazma becerilerine etkisi*. Atatürk Üniversitesi: Yayınlanmamış doktora tezi.
- Aydın, G. ve Baysan, S. (2018). Perceptions of postgraduate students on academic writing skills: a metaphor analysis study. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 14 (2), 212-239.
- Aykaç, N. (2015). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminin genel tarihçesi ve bu alanda kullanılan yöntemler. *Turkish Studies*, 10 (3), 161-174.
- Balcı, A. (2016). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntem, teknik ve ilkeler*. (12. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Banguoğlu, T. (1998), *Türkçenin grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Barın, E. (2004). Yabancılar Türkçe öğretiminde ilkeler. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 1, 19-30.
- Başkan, Ö. (1967), *Yabancı dil öğretimi*. İstanbul: İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- Bayraktar, N. (2003). Yabancılar Türkçe öğretiminin tarihsel gelişimi, *Dil Dergisi*, 14 (119), 58-71.
- Biçer, N. (2017c). Yabancılar Türkçe öğretimi alanında yayınlanan makaleler üzerine bir analiz çalışması. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 27, 236-247.
- Bilgin, M. (2002), *Anlamdan anlatıma Türkçemiz*. T. C. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Bowker, N. (2007). *Academic writing: A guide to tertiary level writing*. Massey: Massey University Student Life Palmerston North.
- Bulut, K. (2019). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kuramsal çerçeve. (Ed. M. N. Kardaş) *Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi* (s. 27-39). Ankara: Pegem Akademi.

- Büyükikiz, K. K. (2014). Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Hazırlanan Lisansüstü Tezler Üzerine Bir İnceleme. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11 (25), 203-213.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., ve Demirel, F., (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (20. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Can, F. (2019). Akademik metinlerin biçimsel özellikleri. (Ed. M. N. Kardaş ve R. Koç) *Türk Dili 2 Akademik yazma eğitimi* (s. 69-86). Ankara: Pegem Yayınları
- Can, Ş. ve Ceyhan, B. (2015). Eğitim bilimleri enstitüsü lisansüstü öğrencilerinin bilimsel rapor yazma ve yayınlama konusundaki görüşleri (Muğla ili örneği). *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi*, (35), 42-51.
- Creswell, J. W. (2013). *Araştırma deseni*. (Çev. S. B. Demir). Ankara: Eğiten Kitap Yayınları.
- Creswell, J. W. (2016). *Research design*. (Çev. S. B. Demir). Ankara: Eğiten Kitap Yayınları.
- Coşkun, E. ve Coşkun, H. (2014). Eğitim alanında yüksek lisans öğrencilerinin bilimsel metin üretim sürecine ilişkin görüşleri. (Ed. In İşeri K., Çetinkaya G., Çelik T., Demirgüneş S., Daşöz T., Gençer Y.). *Türkçe eğitiminde kuramsal ve uygulamalı çalışmalar*. (s. 469-480). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Coşkun, E., Özçakmak, H. ve Balcı, A (2012). Türkçe eğitiminde eğilimler: 1981-2010 yılları arasında yapılan tezler üzerine bir meta-analiz çalışması. (Ed. E. Yılmaz, M. Gedizli, E. Özcan ve Y. Koçmar) *Türkçenin eğitimi-öğretimi üzerine çalışmalara* (s. 204-212). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Coşkun, H. (2019). Akademik metin yazmanın basamakları–v: yöntem bölümü hazırlama. (Ed. M. N. Kardaş ve R. Koç) *Türk dili 2 akademik yazma eğitimi* (s. 171-188). Ankara: Pegem Yayınları.

- Çelik, İ. (2017). Noam Chomsky ve psiko-linguistik dil gelişim kuramı, *Turkish Studies*, 12 (28),193-208.
- Çiftçi, Ö. ve Coşkun, H. (2017). Yabancılara Türkçe öğretimi alanında yapılan çalışmaların farklı değişkenlere göre tasnifi. *International Journal of Language Academy*, 5 (4), 205-214.
- Demir, C. ve Yapıcı, M. (2007). Ana dili olarak Türkçenin öğretimi ve sorunları. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 9 (2), 177-192.
- Demirel, Ö. (2002), *Türkçe öğretimi*, Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Düztepe, Ş. (2004). Araştırmalarda bilimsel yöntemin kullanılması ve araştırmanın temel aşamaları. *Havacılık ve Uzay Teknolojileri Dergisi*, 1(3), 49-53.
- Eker, S. (2013), *Çağdaş Türk dili*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Ekiz, D. (2015). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Ercan, A. N. (2014). Yabancılara Türkçe öğretimi üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin çeşitli değişkenler açısından analizi. *7. Uluslararası Türkçenin Eğitimi Öğretimi Kurultayı*, 19-21 Haziran, Muğla, Türkiye.
- Erdem, M. D., Gün, M., Şengül, M. ve Özkan, E. (2015). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Alanında Yazılmış Bilimsel Makalelerde Geçen Anahtar Sözcüklere İlişkin Bir İçerik Analizi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3/41, 213-237.
- Ergin, M. (1999). *Türk dil bilgisi*, İstanbul: Bayrak Basım Yayınevi.
- Ergişi, A. ve Kozener-Yenigül, Ç. (2020). Öğretmen adaylarının akademik yazma eğitimine yönelik görüşleri. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (21), 100-125.
- Garfield, E. (1965). Can citation indexing be automated?. M. E. Stevens, V. E. Giuliano, L. B. Heilprin (Ed.) *Statistical Association Methods for Mechanized Documentation*, Symposium Proceedings (s. 189-192). Washington: National Bureau of Standards. 15 Kasım 2018 tarihinde <http://garfield.library.upenn.edu/> adresinden alınmıştır.
- Göçer, A. (2009b). Türkiye’de Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen lise öğrencilerinin hedef dile karşı tutumlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Turkish Studies*, 4 (8),1298-1313.

- Göçer, A. (2010). Türkçe Öğretiminde Yazma Eğitimi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3 (12), 178-195.
- Göçer, A. ve Moğul, S. (2011). Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi ile ilgili çalışmalara genel bir bakış. *Turkish Studies*, 6 (3), 797-810.
- Gülay, N. (1988). "Yabancılara Türkçe öğretiminin politik önemi", *Anadolu Üniversitesi TÖMER Yayınları*, 34-36.
- Güneş, F. (2007), *Türkçe Öğretimi ve Zihinsel Yapılandırma*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kan, M. O. ve Gedik, F. N. (2016). Türkçe eğitimi alanında yüksek lisans tezi tamamlayanların akademik yazma ve tez oluşturma sürecine ilişkin görüşleri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 6 (3), 402-408.
- Kara, M. (2010). Gazi üniversitesi Tömer öğrencilerinin Türkçe öğrenirken karşılaştıkları sorunlar ve bunların çözümüne yönelik öneriler. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8 (3), 661-69
- Karaalioglu, S. K. (1979), *Sözlü/yazılı kompozisyon konuşmak ve yazmak sanatı*. İstanbul: İnkılâp ve Aka Basımevi.
- Karasar, N. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemi*. (7. Basım). Ankara: Nobel.
- Kardaş, M. N. (2019a). Akademik metin yazmanın basamakları—ı: başlık, özet ve anahtar sözcük yazma. (Ed. M. Nuri Kardaş ve R. Koç) *Türk dili 2 akademik yazma eğitimi* (s.103-132). Ankara: Pegem Yayınları.
- Kardaş, M.N. ve Kaya, M. (2019a). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminin tarihi. (Ed. M. N. Kardaş) *Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi* (s. 1-25). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Kardaş, M.N. ve Kaya, M. (2019b). Türkçe öğretiminin amacı ve temel ilkeleri. (Ed. K. Bulut ve M. N. Kardaş) *Türkçe öğrenme ve öğretim yaklaşımları* (s. 87-112). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Kardaş, M.N. (2018). Dil ve iletişim. (Ed. M. N. Kardaş ve R. Koç) *Kuram ve Uygulamada Türk Dili 1* (s. 1-25). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Kardaş, M.N. (2019b). Dil ve iletişim. (Ed. M. N. Kardaş ve R. Koç) *Türk Dil 1: Yazma Eğitimi* (s. 1-25). Ankara: Pegem Akademi Yayınları

- Kılıç, A. G. (2004). *İş birlikli öğrenme, okuduğunu anlama, strateji kullanımı ve tutum*. Dokuz Eylül Üniversitesi: Yayınlanmamış doktora tezi.
- Kaplan, M. (2010). Dil ve kültür (26. Baskı). İstanbul: Dergâh Yayınları
- Kılınç, A. ve Şahin, A. (2011). Ön söz. (Ed. A. Kılınç ve A. Şahin). *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi (YDTÖ)*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Koç, R. ve Kaya, M. (2018). Dil ve dil bilinci sorunu. *Yeni Türkiye Stratejik Araştırma Merkezi Dergisi, Hasan Celal Güzel özel sayısı III, 24* (104), 125-137.
- Kökdemir, D., Demirutku, K., Çırakoğlu, O. C., Işın, G., Muratoğlu, B., Sayın, P. ve Yeniçeri, Z. (2004). *Akademik yazım kuralları kitapçığı*. Ankara: Başkent Üniversitesi iktisadi ve idari bilimler fakültesi eleştirel – yaratıcı düşünme ve davranış araştırmaları laboratuvarı.
- Korkmaz, Z. (1992). *Gramer terimleri sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Maden, S. ve İşcan, A. (2011). Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi amaç ve sorunlar (Hindistan örneği). *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi, 3* (5), 23-37.
- Merriam, S. B. (2013). *Nitel araştırma*. (Çev. Ed: Selahattin Turan). Ankara: Nobel Yayınları
- Mutlu, H. H. (2018). Ana dili eğitimi dergisinde yayınlanan araştırmaların eğilimleri: İçerik analizi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi, 6* (4), 1196-1209.
- Murray R., Moore, S. (2006). *The handbook of akademik writing a fresh approach*. Berkshire: Open University Press.
- Özbay, M. (2010). *Türkçe öğretimi yazıları*. Ankara: Öncü Kitap.
- Özdamar, K. (2003). *Modern bilimsel araştırma yöntemleri*. Eskişehir: Kaan Kitabevi
- Özdemir, C. (2018). Günümüzde yabancı dil olarak Türkçe öğretiminin durumu. *Alatoo Academic Studies, 1*, 11-19.

- Özkaya, Ö., Bingöl, D., Üşçetin, İ., Aksan, T., Karahangil, M. ve Akan, M. (2012). Tıbbi bilimsel makale yazımında temel kurallar, tercihler ve seçenekler nelerdir? *Okmeydanı Tıp Dergisi*, 28 (2), 65-71.
- Sarıkaya, B. (2019). Akademik dil ve yazının önemi. (Ed. M. N. Kardaş ve R. Koç) *Türk dili 2: Akademik Yazma Eğitimi* (s. 1-16). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Sevim, O. (2019). *Akademik metin yazmanın basamakları-ı: genel bilgiler*. (Ed. M. N. Kardaş ve R. Koç) *Türk dili 2 akademik yazma eğitimi* (s. 87-102). Ankara: Pegem Yayınları.
- Sözbilir, M. ve Kutu, H. (2008). Development and Current Status of Science Education Research in Turkey. *Essays in Education* [Special issue], 1-22.
- Tarnopolsky, O. (2005). *Methods of teaching foreign language communication skills at the linguistic institution of higher learning*. Dnipropetrovsk: DUEL.
- Türk Dil Kurumu (TDK) (2011). *Türkçe sözlük*. (11. Basım). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Tekin, H. (2007). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme*. Ankara: Yargı Yayınları.
- Tok, M. (2012). *Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde akademik yazma becerilerinin geliştirilmesine yönelik uygulamalı bir çalışma*. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi: Yayımlanmamış doktora tezi.
- Tok, M. (2013b). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde akademik yazma ihtiyacı. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10 (23), 1-25.
- Tok, M. ve Gönülal, M. (2016). Akademik yazma sürecine ilişkin bir ihtiyaç analizi. *Uluslararası Türkçe Eğitimi ve Öğretimi Dergisi: Kuram ve Uygulama*, 142-161.
- Ungan, S. (2006). Avrupa Birliğinin dil öğretimine karşı tutumu ve Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15, 217-226.

- Varışoğlu, B., şahin, A. ve Göktaş, Y. (2013). Türkçe Eğitimi Araştırmalarında Eğilimler. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 13 (3), 1767-1781.
- Yağmur, K. (2013). Dil oğretiminde anadili, ikinci dil ve yabancı dil kavramları. (Ed. M. Durmuş ve A. Okur). *Yabancılara Türkçe oğretimi el kitabı*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Yıldırım, A. ve şimşek, H. (2008). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (6. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.



EK-B: Etik Beyanı

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, tez yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada,

- Tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Görsel, işitsel ve yazılı bütün bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- Atıfta bulunduğum eserlerin bütününe kaynak olarak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- Bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversitede veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

06/01/2021

Mehmet KARDOĞAN

EK-C: Yüksek Lisans/Doktora Tez Çalışması Orijinallik Raporu



VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimler Enstitüsü

LİSANSÜSTÜ TEZ ORJİNALLİK RAPORU

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimler Enstitüsü

06/01/2021

Tez Başlığı / Konusu

Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Yayımlanan Makalelerin Eğilimleri ve Akademik Metin Hazırlama İlkelerine Uygunluğu Üzerine bir İnceleme

Yukarıda başlığı/konusu belirlenen tez çalışmamın Kapak sayfası, Giriş, Ana bölümler ve Sonuç

bölümlerinden oluşan toplam 103 sayfalık kısmına ilişkin, 06/01/2021 tarihinde şahsım/tez danışmanım tarafından Turnitin intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtreleme uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 9 (yüzde dokuz) dur.

Uygulanan Filtreler Aşağıda Verilmiştir:

- Kabul ve onay sayfası hariç,
- Teşekkür hariç,
- İçindekiler hariç,
- Simge ve kısaltmalar hariç,
- Gereç ve yöntemler hariç,
- Kaynakça hariç,
- Alıntılar hariç,
- Tezden çıkan yayınlar hariç,
- 7 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç (Limit match size to 7 words)

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Tez Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılmasına İlişkin Yönergeyi İnceledim ve bu yönergede belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içemediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

06/01/2021
Mehmet KARDOĞAN

Adı Soyadı : Mehmet KARDOĞAN
Öğrenci No : 19940001132
Anabilim Dalı : Türkçe Eğitimi
Programı : Türkçe Eğitimi
Statüsü : Y. LisansX Doktora

DANIŞMAN
Doç. Dr. Mehmet Nuri KARDAŞ
06/01/2021

ENSTİTÜ ONAYI
UYGUNDUR
...../...../20....
Servet CAN
Enstitü Sekreteri

